

เอกสารประกอบการสัมมนา

เรื่อง "ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์มีอนเดี่ยวฉบับ"

วันพฤหัสบดีที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๗

ณ โรงแรมเชียงใหม่ภูคำ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

จัดโดย

คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

สภาผู้แทนราษฎร

ร่วมกับ

สถาบันราชภัฏเชียงใหม่

กลุ่มงานคณะกรรมการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

สำนักงานคณะกรรมการ ๒ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐-๒๒๔๔-๒๓๑๑ โทรสาร ๐-๒๒๔๔-๒๓๑๓

โครงการสัมมนาเชิงประชาพิจารณ์
เรื่องร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ม้วนเดียวจบ
ณ โรงแรมเชียงใหม่ภูคำ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

๑. หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันประเทศไทยมีกฎหมายบังคับใช้กับกิจการภาพยนตร์ เทปและวีสดูโทรทัศน์ รวม ๔ ฉบับ คือ (๑) พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ. ๒๕๗๓ (๒) พระราชบัญญัติภาพยนตร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๗๙ (๓) ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๕ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๑๕ และ (๔) พระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวีสดูโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐

พระราชบัญญัติฉบับหมายเลข ๑ บังคับใช้มาแล้ว ๗๔ ปี

พระราชบัญญัติฉบับหมายเลข ๒ บังคับใช้มาแล้ว ๖๘ ปี

ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๕ บังคับใช้มาแล้ว ๓๕ ปี

พระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวีสดูโทรทัศน์ บังคับใช้มาแล้ว ๑๗ ปี

กฎหมายทั้ง ๔ ฉบับข้างต้นนี้ ออกมาบังคับใช้ตามนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่มี ผู้ประดิษฐ์คิดค้นและสร้างเป็นสินค้าออกจำหน่ายทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยด้วย ชาวไทยรับเอา ทรัพย์สินทางปัญญานี้มาใช้ในวัตถุประสงค์แตกต่างกันไป อาทิเช่น ใช้เป็นอุปกรณ์การศึกษา ใช้เป็นสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ ใช้เพื่อความบันเทิงทั้งในบ้านและในสถานมหรสพ

ผลิตภัณฑ์อันเนื่องมาแต่ทรัพย์สินทางปัญญาที่แพร่หลายอยู่ในขณะนี้ มีคุณอนันต์ หากใช้เพื่อการศึกษาวิจัย พัฒนาองค์กร พัฒนาทรัพยากรบุคคล ฯลฯ แต่จะมีโทษมหันต์ หากใช้เพื่อเป็นบทเรียนหรือแบบอย่างในทางไม่สร้างสรรค์ พร้อมกันนี้ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวจะ กลายเป็นนวัตกรรมและเทคโนโลยีทำลายศิลปะและวัฒนธรรมของชาติไทยที่ตกทอดมาจาก บรรพบุรุษไม่น้อยกว่า ๗๕๐ ปี ทั้งที่ไม่ได้เจตนาและหรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์

กรณีต่างมองต่างมุม ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างผู้ใช้อำนาจรัฐพิจารณาแล้วเห็นว่า ภาพยนตร์ ภาพโฆษณา เทปและวีสดูโทรทัศน์ ฯลฯ เข้าข่ายทำให้วัฒนธรรมของชาติไทยได้ รับความกระทบกระเทือนมากบ้างน้อยบ้างตามทัศนวิสัยที่ผู้ใช้อำนาจรัฐจะมีดุลยพินิจและ รับผิดชอบต่อสังคมไทย ส่วนผู้สร้าง ผู้กำกับ ผู้ประกอบการต่อเนื่องกับผลิตภัณฑ์ภาพยนตร์ เทปและวีสดูโทรทัศน์ในรูปแบบต่าง ๆ จะโต้แย้งโดยตรงก็มีโต้แย้งผ่านสื่อมวลชนต่าง ๆ ก็มี ข้อโต้แย้งจะออกมาในลักษณะนี้เป็นศิลปะ มิใช่ลามกอนาจาร นี่เป็นข้อเท็จจริงตาม ประวัติ - จดหมายเหตุ - พงศาวดาร และข้อโต้แย้งนี้เองได้รวมตัวเป็นมูลเหตุจูงใจให้ บรรดาผู้ประกอบการประสงค์จะกำกับ ดูแล ควบคุมกันเอง เช่นเดียวกับทนายความมีสภา

ทนายความ ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวมีสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว หนังสือพิมพ์มีสภาการหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย เป็นต้น

คณะกรรมการการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สภาผู้แทนราษฎร พิจารณาแล้ว มีความเห็นพ้องต้องกันว่า ถึงเวลาแล้วที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ควรร่วมมือกันสร้างกฎหมายขึ้นมาฉบับหนึ่งหรือสองฉบับเพื่อบังคับใช้กับกิจการภาพยนตร์ เทปและวีสดูโทรทัศน์ ตลอดจนธุรกิจต่อเนื่อง ให้มีสารบัญญัติที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย ผู้ประกอบการทุกสาขาที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ เทปและวีสดูโทรทัศน์ ยอมรับและปฏิบัติตามอย่างครบถ้วนบริบูรณ์ และมีความเหมาะสมกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าไปอย่างไม่มีความจบสิ้น

๒. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อระดมความคิดจากผู้ปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจภาพยนตร์ เทปและวีสดูโทรทัศน์ และร่วมกันประมวลความคิดที่ได้จากการสัมมนาเชิงประชาพิจารณ์ครั้งนี้ บรรจุเข้าไปในร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.

๒. ได้ข้อยุติจากการสัมมนาเชิงประชาพิจารณ์ครั้งนี้ว่า ควรจะมีกฎหมายฉบับเดียวบังคับใช้ทั้งกิจการภาพยนตร์ เทปและวีสดูโทรทัศน์ หรือควรมีกฎหมายเกี่ยวกับภาพยนตร์หนึ่งฉบับ กฎหมายควบคุมกิจการเทปและวีสดูโทรทัศน์หนึ่งฉบับ อย่างที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้

๓. ได้ข้อยุติเบื้องต้นเรื่องการกำกับดูแล และตรวจพิจารณาภาพยนตร์ เทปและวีสดูโทรทัศน์ ยังอยู่ภายใต้การกำกับดูแล และตรวจพิจารณาโดยรัฐ หรือโดยผู้ประกอบการและผู้ชำนาญการเฉพาะสาขาที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ เทปและวีสดูโทรทัศน์

๔. การสัมมนาเชิงประชาพิจารณ์ ณ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จะได้รับประชามติในหัวข้อสำคัญห้าประการคือ

๔.๑ ควรมีกฎหมายฉบับเดียวบังคับใช้ทั้งกิจการภาพยนตร์ เทปและวีสดูโทรทัศน์ หรือมีกฎหมายเฉพาะภาพยนตร์หนึ่งฉบับ กฎหมายควบคุมกิจการเทปและวีสดูโทรทัศน์หนึ่งฉบับ อย่างที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้

๔.๒ การควบคุมและตรวจพิจารณาภาพยนตร์ เทปและวีสดูโทรทัศน์ ควรอยู่ภายใต้การควบคุมและตรวจพิจารณาโดยรัฐ หรือโดยผู้ประกอบการเกี่ยวกับภาพยนตร์ เทปและวีสดูโทรทัศน์ ควบคุมและตรวจพิจารณาตนเอง เหมือนอย่างเช่น อาชีพทนายความมีสภาทนายความควบคุมตนเอง

๔.๓ การรวบรวมประชามติเรื่อง Rating

๔.๔ การรวบรวมประชามติเรื่อง Censor

๔.๕ การรวบรวมประชามติเรื่อง การส่งเสริมและสนับสนุนกิจการภาพยนตร์ เทปและวัสดุโทรทัศน์จากรัฐ

๓. วิธีการสัมมนาเชิงประชาพิจารณ์

๑. บรรยายพิเศษเรื่อง แนวนโยบายแห่งชาติว่าด้วยภาพยนตร์ เทปและวัสดุโทรทัศน์
๒. เสวนาสารบัญญัติแห่งร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ. โดยวิทยากร ผู้อำนวยการเฉพาะทางที่เกี่ยวกับภาพยนตร์ เทปและวัสดุโทรทัศน์
๓. แบ่งกลุ่มผู้เข้าร่วมสัมมนาเชิงประชาพิจารณ์ อภิปรายและเสนอประเด็นที่กลุ่ม เห็นสมควรบัญญัติไว้ในกฎหมายที่เกี่ยวกับภาพยนตร์ เทปและวัสดุโทรทัศน์

๔. ระยะเวลาและสถานที่ดำเนินการ

วันพฤหัสบดีที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๗ ณ โรงแรมเชียงใหม่ภูคำ อำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่

๕. ผู้เข้าร่วมสัมมนา

ผู้เข้าร่วมสัมมนาเชิงประชาพิจารณ์ จำนวน ๓๐๐ ท่าน ประกอบด้วย ผู้แทน ส่วนราชการที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรม การควบคุมและตรวจพิจารณา ภาพยนตร์ ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาสื่อสารมวลชนหรือนิเทศศาสตร์ศิลปะการแสดง สื่อสารมวลชนทุกแขนง สมาชิกวุฒิสภาจากคณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา ผู้แทนนิสิตนักศึกษาสาขาสื่อสารมวลชนหรือนิเทศศาสตร์ ศิลปะการแสดง และประชาชน ผู้บริโภค

๖. งบประมาณ

คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สภาผู้แทนราษฎร

๗. ผู้รับผิดชอบโครงการ

คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สภาผู้แทนราษฎร

๘. สิ่งที่เราคาดว่าจะได้รับ

๑. ได้รับแนวคิดอันเป็นจุดร่วมที่ชัดเจน เพื่อสร้างเป็นหลักการและเหตุผลของการยกร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.

๒. ได้ประขามติจากประชาชนทุกภูมิภาคของประเทศในหัวข้อสำคัญ คือ

๒.๑ ควรมีกฎหมายฉบับเดียวบังคับใช้กับภาพยนตร์ เทปและวัสดุโทรทัศน์ หรือควรมีกฎหมายบังคับใช้เป็นเอกเทศเฉพาะเกี่ยวกับภาพยนตร์หนึ่งฉบับ กฎหมายควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์หนึ่งฉบับ

๒.๒ การควบคุมและตรวจพิจารณาภาพยนตร์ เทปและวัสดุโทรทัศน์ ควรอยู่ภายใต้การควบคุมและตรวจพิจารณาของรัฐ หรือผู้ประกอบการเกี่ยวกับภาพยนตร์ เทปและวัสดุโทรทัศน์ ควบคุมและตรวจพิจารณากันเอง

๒.๓ มีประขามติชัดเจนเรื่อง Rating

๒.๔ มีประขามติชัดเจนเรื่อง Censor

๒.๕ มีประขามติชัดเจนเรื่อง การส่งเสริมและสนับสนุนกิจการภาพยนตร์ เทปและวัสดุโทรทัศน์

กำหนดการสัมมนาเชิงประชาพิจารณ์
เรื่องร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ม้วนเดียวจบ
จัดโดย

คณะกรรมการการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สภาผู้แทนราษฎร
ร่วมกับสถาบันราชภัฏเชียงใหม่
ณ โรงแรมเชียงใหม่ภูคำ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
วันพฤหัสบดีที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๗

วันพฤหัสบดีที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๗

- เวลา ๑๑.๓๐ - ๑๒.๔๕ นาฬิกา - ลงทะเบียนผู้เข้าร่วมสัมมนา
- เวลา ๑๒.๔๕ - ๑๓.๐๐ นาฬิกา - พิธีการเปิดสัมมนา
- เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๓.๓๐ นาฬิกา - บรรยายพิเศษเรื่อง แนวนโยบายแห่งชาติว่าด้วยภาพยนตร์ เทปและวัสดุโทรทัศน์
- เวลา ๑๓.๓๐ - ๑๓.๔๕ นาฬิกา - รับประทานอาหารว่าง
- เวลา ๑๓.๔๕ - ๑๖.๓๐ นาฬิกา - เสวนาสารบัญญัติแห่งร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ. โดยวิทยากร ผู้ชำนาญการเฉพาะทางเกี่ยวกับ ภาพยนตร์ เทปและวัสดุโทรทัศน์ ดังนี้
๑. นายจรัส เวียงสงค์ โฆษกคณะกรรมการผู้ดำเนินการเสวนา
 ๒. ผู้ชำนาญการเฉพาะทางเกี่ยวกับเทปและวัสดุโทรทัศน์ จำนวน ๔ ท่าน
- เวลา ๑๖.๓๐ - ๑๖.๔๐ นาฬิกา - ปิดการสัมมนาเชิงประชาพิจารณ์

หมายเหตุ กำหนดการนี้อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

โครงการสัมมนาเชิงประชาสัมพันธ์
 เรื่อง “ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์มีวันเดียวจบ”
 คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สภาผู้แทนราษฎร
 ร่วมกับ กระทรวงวัฒนธรรม
 วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๗
 ณ ห้องประชุมหมายเลข ๒๑๓ - ๒๑๖ อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๒

โครงการสัมมนาเชิงปรึกษาหารือ
เรื่อง "ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์มัลติมีเดียฉบับ
คณะกรรมการกฤษฎีกา คัดค้านและวัฒนธรรม สภาผู้แทนราษฎร
วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๑
ณ โรงภาพยนตร์ไฟว์สตาร์มัลติเพล็กซ์ อำเภอมะเอย์ จังหวัดนครราชสีมา

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สภาผู้แทนราษฎร

ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ หมวด ๔ กรรมการ ข้อ ๘๘
(๒๖) ได้บัญญัติว่า

“คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม” มีอำนาจหน้าที่กระทำการ พิจารณา
สอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการอุปถัมภ์และคุ้มครองศาสนา การอนุรักษ์ศิลปะ การรักษา
ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น ภูมิปัญญาชาวบ้านและเอกลักษณ์ไทย

คณะกรรมการมีอำนาจตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาปัญหาอันอยู่ในอำนาจ
หน้าที่ของคณะกรรมการ แล้วรายงานคณะกรรมการในเวลา que คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่คณะอนุกรรมการกระทำการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใดไม่เสร็จ
ภายในเวลาที่กำหนด ให้ประธานคณะอนุกรรมการขออนุญาตขยายเวลาต่อที่ประชุมคณะกรรมการ

คณะอนุกรรมการแต่ละคณะประกอบด้วยคณะอนุกรรมการมีจำนวนไม่เกินสิบคน
โดยให้ตั้งจากบุคคลที่เป็นกรรมการในคณะนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนอนุกรรมการ
ทั้งหมด จำนวนนอกจากนั้นให้ที่ประชุมเลือกจากรายชื่อที่กรรมการเสนอ

รายนาม
ของ
คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
สภาผู้แทนราษฎร

๑. นายแพทย์วิชัย ชัยจิตวณิชกุล	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายประศาสตร์ ทองปากน้ำ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. พันตำรวจโท เจ๊ะอิสมาแอ เจ๊ะโมง	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายน์จุมุดดิน อูมา	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายพินิจ จันทร์สมบูรณ์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
๖. นางอนงค์วรรณ เทพสุทิน	รองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
๗. ร้อยโท ดร.กฤเทพ ใจกระจ่าง	ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๘. นายสุวรรณ กู้สุจริต	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๙. นางพิชญ์สินี กิตติรักษกุล	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๐. นายวิจิตร พรพฤทธิพันธ์	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๑. นายอรรถพล มามะ	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๒. นายยงยุทธ สุวภาพ	โฆษกคณะกรรมการ
๑๓. หม่อมราชวงศ์ดำรงดิศ ดิศกุล	โฆษกคณะกรรมการ
๑๔. นายจำรัส เวียงสงค์	โฆษกคณะกรรมการ
๑๕. นายอมรเทพ สมหมาย	เลขานุการคณะกรรมการ
๑๖. นายพรชัย อรรถปรียางกูร	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๑๗. นายน์ฐมล สมบูรณ์เทอดธนา	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง
-

คำสั่ง

คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สภาผู้แทนราษฎร

ที่ ๑/๒๕๔๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาศึกษาพระราชบัญญัติภาพยนตร์
และพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทป และวัสดุโทรทัศน์

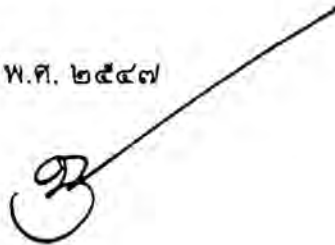
ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ที่ประชุมมีมติแต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาศึกษาพระราชบัญญัติภาพยนตร์และพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทป และวัสดุโทรทัศน์ เพื่อร่วมกันในการแก้ไขปัญหาหาแนวทางและมาตรการในการพิทักษ์ ปกป้อง และสืบสานศิลปะวัฒนธรรมของชาติให้เจริญสืบไป ดังมีรายนามต่อไปนี้

๑. นายจรัส เวียงสงค์	ประธานคณะทำงาน
๒. นายวิจิตร พรพถมิพันธ์	รองประธานคณะทำงาน คนที่หนึ่ง
๓. นางนัฐมล สมบูรณ์เทอดธนา	รองประธานคณะทำงาน คนที่สอง
๔. นายอรรถพล มามะ	รองประธานคณะทำงาน คนที่สาม
๕. นายพิสิษฐ์ เจริญสุข	คณะทำงาน
๖. นายภาสุร ตรงจิตตเกษม	คณะทำงาน
๗. ร้อยเอก อนุชิต ดันศรีสกุล	คณะทำงาน
๘. ผู้แทนกระทรวงวัฒนธรรม	คณะทำงาน
๙. ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	คณะทำงาน
๑๐. ผู้แทนกองกำกับการ ๒ กองทะเบียน
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	คณะทำงาน
๑๑. ผู้แทนกองกำกับการ ๓ กองทะเบียน
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	คณะทำงาน
๑๒. นายกสมาพันธ์สมาคมภาพยนตร์แห่งชาติ	คณะทำงาน
๑๓. นายกสมาคมผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์	คณะทำงาน

๑๔. ประธานกรรมการบริษัท อาร์.เอส.
โปรโมชัน จำกัด (มหาชน) คณะทำงาน
๑๕. ประธานกรรมการบริษัท จี.เอ็ม.เอ็ม.
แกรมมี่ จำกัด (มหาชน) คณะทำงาน
๑๖. นายท่านอง ดาศรี คณะทำงาน
๑๗. นายประเทือง เครือหงส์ คณะทำงาน
๑๘. ศาสตราจารย์พิเศษจำนงค์ ทองประเสริฐ คณะทำงาน
๑๙. นายประสิทธิ์ ชันธีรวิทย์ เลขานุการคณะทำงาน
๒๐. นายบำรุง พันธุ์อุบล ผู้ช่วยเลขานุการคณะทำงาน
๒๑. นางเยาวลักษณ์ วัตงาม ผู้ช่วยเลขานุการคณะทำงาน
๒๒. นายพิสุทธิ์ ภูทองโปร่ง ผู้ช่วยเลขานุการคณะทำงาน

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

(นายแพทย์วิชัย ชัยจิตวานิชกุล)

ประธานคณะกรรมการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

คำสั่ง

คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สภาผู้แทนราษฎร

ที่ ๒๖/๒๕๕๗

เรื่อง แต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.

และร่างพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทพ และวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ.

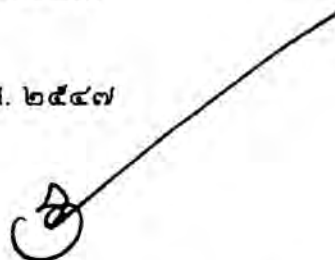
ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการฯ เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ที่ประชุม
มีมติแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ. และร่าง
พระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทพ และวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. เพื่อร่วมกันในการแก้ไขปัญหา
แนวทางและมาตรการในการพิทักษ์ ปกป้อง และสืบสานศิลปะวัฒนธรรมของชาติให้เจริญสืบไป
ดังมีรายนามต่อไปนี้

๑. รองศาสตราจารย์ปัทมวดี จารูวร	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญา เชรษฐา	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๓. นายบัณฑิต ปลืพินดา	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๔. นางสาววรรณสิริ โมรากุล	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๕. นายอัศววัฒน์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๖. นางนุชนาถ เกษมพิบูลย์ไชย	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๗. นางสาวธารงลักษณ์ ลาพินี	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๘. นายดำรงค์ ทองสม	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๙. นายเฉลิมลาภ คเนจร ณ อยุธยา	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๐. นางบุษกร ชวนะลิขิกร	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๑. นายโดม สุขวงศ์	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๒. นายอดิศักดิ์ เช็กรัตน์	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๓. พันตำรวจโท วินัย วงษ์บุบผา	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๔. พันตำรวจโท สายัณห์ พร้อมสินทรัพย์	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

๑๕. นายสุทธิศักดิ์ ประศาสน์กรูการ	ที่ปรึกษาคณะทำงาน
๑๖. นายเทียนชัย ปิ่นวิเศษ	ที่ปรึกษาคณะทำงาน
๑๗. นายพิเศษ จิยาศักดิ์	ที่ปรึกษาคณะทำงาน
๑๘. นายพนม นพพร	ที่ปรึกษาคณะทำงาน
๑๙. นางสาวชลิดา เอื้อบำรุงจิต	ที่ปรึกษาคณะทำงาน
๒๐. นายกมล ปาเฉย	ที่ปรึกษาคณะทำงาน
๒๑. นายชัยวัฒน์ ทวีวงศ์แสงทอง	ที่ปรึกษาคณะทำงาน
๒๒. นายพันธุ์ธัมม์ ทองสังข์	ที่ปรึกษาคณะทำงาน

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๗

(นายแพทย์วิชัย ชัยจิตวณิชกุล)

ประธานคณะกรรมการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

คำสั่ง

คณะกรรมการการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สภาผู้แทนราษฎร
ที่ ๓ / ๒๕๕๗

เรื่อง แต่งตั้งที่ปรึกษาคณะทำงานพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
และร่างพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทป และวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ.

ด้วยในคราวประชุมคณะทำงานฯ เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ที่ประชุม
มีมติแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะทำงานพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ. และร่าง
พระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทป และวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. เพื่อร่วมกันในการแก้ไขปัญหา
แนวทางและมาตรการในการพิทักษ์ ปกป้อง และสืบสานศิลปะวัฒนธรรมของชาติให้เจริญสืบไป
ดังมีรายนามต่อไปนี้

๑. รองศาสตราจารย์บรรจง โกศลวัฒน์	ที่ปรึกษาคณะทำงาน
๒. นายศักดิ์ชัย เข้มทอง	ที่ปรึกษาคณะทำงาน
๓. นายราเชน ลิ้มตระกูล	ที่ปรึกษาคณะทำงาน
๔. นายประวิตศาสตร์ กุณชร ณ อยุธยา	ที่ปรึกษาคณะทำงาน
๕. นายเทียนชัย ปิ่นวิเศษ	ที่ปรึกษาคณะทำงาน
๖. นายวรชาติ รอดถนอม	ที่ปรึกษาคณะทำงาน

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

(นายแพทย์วิชัย ชัยจิตวณิชกุล)

ประธานคณะกรรมการการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

พระราชบัญญัติ
ภาพยนตร์
พุทธศักราช ๒๕๗๔

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราช
โองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรควบคุมการทำและฉายภาพยนตร์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาพยนตร์พุทธศักราช ๒๕๗๓”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๗๔ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีที่มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
“ภาพยนตร์” หมายความว่า ฟิล์ม ไม่ว่าจะเป็ชนิดเนกาตีฟ (Negative) หรือ โพสิตีฟ (Positive) ซึ่งได้ถูกถ่ายอัด หรือกระทำด้วยวิธีใด ๆ ให้ปรากฏรูปหรือเสียง หรือทั้งรูปและเสียง เป็นเรื่องหรือเหตุการณ์ หรือข้อความอันจักถ่ายทอดรูปหรือเสียง หรือทั้งรูปและเสียง ได้ด้วยเครื่องฉายภาพยนตร์หรือเครื่องอย่างอื่นทำนองเดียวกันและให้หมายความตลอดถึงฟิล์มซึ่งได้ถูกถ่ายอัด หรือทำด้วยวิธีใด ๆ ให้ปรากฏสี เพื่ออัดลงในฟิล์มชนิดที่กล่าวข้างต้นด้วย

“ทำภาพยนตร์” หมายความว่า การถ่ายอัด หรือทำด้วยวิธีใด เพื่อให้เป็นภาพยนตร์ จะทำเสร็จแล้วหรือยังไม่เสร็จก็ตาม

“ฉาย” หมายความว่า การถ่ายทอดรูปหรือเสียง หรือทั้งรูปและเสียงจากภาพยนตร์ด้วยเครื่องฉายภาพยนตร์หรือเครื่องอย่างอื่นทำนองเดียวกัน

“ประกาศ” หมายความว่า สิ่งที่น่าออกโฆษณา ไม่ว่าจะม็ลักษณะเป็นภาพหรือรูปถ่ายหรือตัวหนังสือ และให้หมายความตลอดถึงการนำสิ่งนั้น ๆ ออกโฆษณาด้วย

“สถานที่มหรสพ” หมายความว่า สถานที่ใด ๆ ซึ่งฉายภาพยนตร์ให้คนดูหรือฟัง ไม่ว่าจะเก็บเงินหรือไม่เก็บ โดยเชิญ หรือไม่เชิญก็ตาม

* รก. ๒๕๗๓/๔๗/๑๙๔/๒๑ กันยายน ๒๕๗๓

* มาตรา ๓ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติภาพยนตร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๗๔

มาตรา ๔ ห้ามห้ามมิให้ทำหรือฉายหรือแสดง ณ สถานที่มหรสพซึ่งภาพยนตร์หรือ
 ประกาศกอบด้วยลักษณะฝ่าฝืนหรืออาจฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดี ถึงแม้เพียงว่าการ
 ทำ การฉาย หรือการแสดงภาพยนตร์ หรือประกาศนั้น ๆ น่าจะมีผลเช่นนั้น ท่านก็ห้ามดุจกัน
 ภาพยนตร์หรือประกาศที่ทำในพระราชอาณาจักร ถ้ามีลักษณะหรืออาจมีผลเช่นที่ว่ามีไซร์
 ห้ามห้ามมิให้นำหรือส่งออกนอกพระราชอาณาจักร

มาตรา ๕ ภายในบังคับมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ นอกจากที่ได้รับใบอนุญาตก่อน
 แล้ว ห้ามห้ามมิให้

- (๑) ฉายภาพยนตร์ ณ สถานที่มหรสพ
- (๒) นำหรือส่งภาพยนตร์ซึ่งทำในพระราชอาณาจักรออกนอกพระราชอาณาจักร
- (๓) ประกาศด้วยภาพหรือรูปถ่ายแสดงเรื่องของภาพยนตร์หรืออื่น ๆ อันอยู่ในวงการ
 ของการจัดฉายภาพยนตร์นั้น โดยฉายหรือติดประกาศนั้น ๆ ไว้ในที่เปิดเผยหรือแจก หรือเสนอแจก หรือ
 สำแดงด้วยวิธีใด ๆ ก็ตาม

มาตรา ๖^๕ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ อธิบดีกรมตำรวจมีอำนาจสั่ง
 นายตรวจ เจ้าพนักงานผู้พิจารณา และสภาพิจารณาภาพยนตร์

สภาพิจารณาภาพยนตร์นั้น ให้มีเจ้าพนักงานกรมตำรวจและบุคคลอื่นใดซึ่งอธิบดีกรม
 ตำรวจเห็นสมควรและแต่งตั้งเป็นกรรมการ

องค์ประชุมของสภาพิจารณาภาพยนตร์ ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกรมตำรวจจะกำหนด

มาตรา ๗ เมื่อนายตรวจเห็นว่าภาพยนตร์ใดมีลักษณะฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๔ ให้มี
 อำนาจ

- (๑) ห้ามมิให้ทำภาพยนตร์กันต่อไป
- (๒) ยึดภาพยนตร์ที่ทำเสร็จแล้วหรือที่ยังไม่เสร็จ และส่งภาพยนตร์นั้น ๆ แก่เจ้า
 พนักงานผู้พิจารณาขอให้พิจารณา

มาตรา ๘^๖ ให้เจ้าพนักงานผู้พิจารณา พิจารณาภาพยนตร์และประกาศซึ่งกล่าวในมาตรา
 ๔ และ ๗ ตามลำดับวันที่ขอมาและต้องให้คำวินิจฉัยภายในกำหนดสามวัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ

ถ้ามีพฤติการณ์พิเศษ เจ้าพนักงานผู้พิจารณาจะพิจารณาและให้คำวินิจฉัยภายในสามวันที่
 กล่าวแล้วไม่ได้ ให้มีอำนาจยึดเวลาออกไปอีกได้ไม่เกินสิบห้าวัน และให้รายงานการยึดเวลาต่ออธิบดีกรม
 ตำรวจทันที

^๕ มาตรา ๕ (๓) แก้ไขโดยพระราชบัญญัติภาพยนตร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

^๖ มาตรา ๖ แก้ไขโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๕

^๗ มาตรา ๘ แก้ไขโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๕

มาตรา ๙^๖ การพิจารณาตามความในมาตรา ๘ นั้น ให้เจ้าพนักงานพิจารณาในสถานที่
ของผู้ขอใบอนุญาต หรือในสถานที่ซึ่งทางราชการจัดไว้ แล้วแต่เจ้าพนักงานผู้พิจารณาจะเห็นสมควร
เวลาพิจารณา ห้ามมิให้ผู้ใดเข้าไปในสถานที่นั้น เว้นแต่ตัวเจ้าพนักงาน ผู้ช่วยเจ้าพนักงาน
ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานเชิญมาช่วยพิจารณา ผู้ขอใบอนุญาต และคนรับใช้ของผู้ขอใบอนุญาต

มาตรา ๑๐ ให้เจ้าพนักงานผู้พิจารณามีอำนาจ

(๑) สั่งคืนภาพยนตร์ที่นายตรวจยึดไว้ให้แก่ผู้ทำ หรือออกใบอนุญาตให้ตามที่ขอไว้ เมื่อ
เห็นว่าภาพยนตร์ หรือประกาศนั้นไม่มีลักษณะฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๔ ในกรณีเช่นนี้ ให้เจ้าพนักงาน
ผู้พิจารณาประทับตราไว้ที่ภาพยนตร์หรือที่ประกาศนั้นเป็นสำคัญ

“ถ้าปรากฏว่าดวงตราทุกดวงซึ่งประทับไว้บนฟิล์มภาพยนตร์ม้วนใดชำรุดหรือลบบเลือน
ให้นำฟิล์มม้วนนั้นไปให้เจ้าพนักงานผู้พิจารณาภาพยนตร์ประทับดวงตราเสียใหม่ก่อนนำออกฉาย

(๒) สั่งคืนตามคำสั่งของนายตรวจที่ให้ยึดภาพยนตร์นั้น หรือยกคำร้องขอใบอนุญาตเสีย
เมื่อเห็นว่าภาพยนตร์หรือประกาศนั้นมีลักษณะฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๔ ถ้าเจ้าพนักงานผู้พิจารณา
เห็นว่าภาพยนตร์บางตอนมีลักษณะฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๔ และตอนนั้น ๆ ได้ถูกลบหรือตัดออก
ตามคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้พิจารณาแล้วไซ้ ท่านให้ถือว่าภาพยนตร์นั้นไม่มีลักษณะฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติ
มาตรา

มาตรา ๑๑ ในกรณีต่อไปนี้ ท่านว่าอุทธรณ์ไปยังสภาพิจารณาภาพยนตร์ได้

(๑) เมื่อนายตรวจสั่งห้ามมิให้ดำเนินการทำภาพยนตร์ใดต่อไป

(๒) เมื่อนายตรวจยึดภาพยนตร์ไว้ และเจ้าพนักงานผู้พิจารณาสั่งคืนตามคำสั่งของ

นายตรวจ

(๓) เมื่อพนักงานผู้พิจารณายกคำขอใบอนุญาตเพอลง ภาพยนตร์ หรือเพื่อนำหรือส่ง
ภาพยนตร์ออกนอกพระราชอาณาจักร หรือเพื่อสำแดงหรือแจกประกาศด้วยภาพหรือรูปถ่าย

มาตรา ๑๒ ให้สภาพิจารณาภาพยนตร์ มีอำนาจ

(๑) สั่งคืนภาพยนตร์ที่นายตรวจยึดไว้ให้แก่ผู้ทำ หรืออนุญาตให้ผู้ทำภาพยนตร์ทำต่อไป
หรือสั่งเจ้าพนักงานผู้พิจารณาให้ออกใบอนุญาตตามที่ขอไว้ เมื่อเห็นว่าภาพยนตร์หรือประกาศนั้น ไม่มี
ลักษณะฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๔

(๒) สั่งคืนตามคำสั่งของนายตรวจที่ให้ยึดภาพยนตร์หรือให้หยุดการทำภาพยนตร์ หรือ
สั่งคืนตามคำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานผู้พิจารณาที่ยกคำขอใบอนุญาต และสั่งให้ยึดภาพยนตร์หรือประกาศ

^๖ มาตรา ๙ แก้ไขโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๕

^๗ มาตรา ๑๐ (๑) วรรคสอง เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาพยนตร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๙

ที่มีคำร้องขอใบอนุญาตนั้นหรือสั่งให้ส่งกลับออกไป เมื่อเห็นว่าภาพยนตร์หรือประภาฉายนั้นมีลักษณะฝ่าฝืน
ต่อบทบัญญัติมาตรา ๔

ท่านให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๑๐ วรรคสุดท้ายบังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ คำวินิจฉัยของสภาพิจารณาภาพยนตร์นั้นให้ถือว่าเด็ดขาดถึงที่สุดเว้นแต่คำ
วินิจฉัยให้ยึดภาพยนตร์ที่ทำในพระราชอาณาจักรนั้น ท่านว่าผู้ทำหรือผู้ขอใบอนุญาตมีสิทธินำคดีสู่ศาล
หลวงได้ภายในหกเดือน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของสภาเป็นต้นไป ถ้าไม่นำคดีสู่ศาลภายใน
กำหนดไซ้ ท่านให้ทำลายภาพยนตร์นั้นเสีย

มาตรา ๑๔ การเก็บรักษาหรือฉายภาพยนตร์ตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่นั้นท่านว่าอยู่ใน
ความเสียหายของเจ้าของหรือผู้ขอใบอนุญาต และให้เจ้าของหรือผู้ขอใบอนุญาตออกค่าใช้จ่ายด้วย
ถ้าเกิดความเสียหายขึ้นแก่ภาพยนตร์ ท่านว่าเจ้าหน้าที่หรือรัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัวไม่มีความรับผิดชอบ เว้นแต่เจ้าหน้าที่หรือพนักงานของเจ้าหน้าที่จะได้ตั้งใจทำให้เกิดการเสียหาย
นั้นขึ้น

มาตรา ๑๕ การลอบไปอนุญาตให้ฉนั้น ท่านว่าไม่ปลดเปลื้องผู้ถือใบอนุญาตให้พ้นจาก
ความผิดในทางแพ่งหรือทางอาญา อนึ่งจากการฉายภาพยนตร์นอกจากเนสวณความผิดทกลาวเวเน
มาตรา ๔

มาตรา ๑๖ ๖ อธิติกรมตำรวจมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตซึ่งออกตามความใน
พระราชบัญญัติตามแต่จะเห็นควร

มาตรา ๑๗ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ไปตรวจใบอนุญาตให้ฉายภาพยนตร์ถ้าและไม่มี
ใบอนุญาตให้ตรวจในขณะนั้นพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งหยุดการฉายต่อไปได้

มาตรา ๑๘ เพื่อรักษาการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าเจ้าพนักงาน
ปกครองท้องที่ตั้งแต่ชั้นนายอำเภอขึ้นไป นายตำรวจตั้งแต่ชั้นนายร้อยตำรวจตรชนไป นายตรวจ เจ้า
พนักงานพิจารณา และกรรมการสภาพิจารณาภาพยนตร์ มีสิทธิเข้าไปในสถานที่มหรสพซึ่งกำลังฉาย
ภาพยนตร์ใดโดยไม่ต้องเสียเงิน

มาตรา ๑๙ ในกรณีต่อไปนี้ ท่านว่าไม่ต้องมีใบอนุญาต

(๑) กรมใดในรัฐบาลฉายภาพยนตร์เพื่อการศึกษา หรือสาธารณประโยชน์อย่างอื่น หรือ
กรมใดในรัฐบาลสงภาพยนตร์ซึ่งทำในพระราชอาณาจักรนอกพระราชอาณาจักร

(๒) ฉายให้ญาติมิตรดูเป็นการส่วนตัว หรือภายในสมาคมหรือสโมสร ซึ่งภาพยนตร์อื่นได้ทำขึ้นมิได้หวังผลในทางค้า หรือนำหรือส่งภาพยนตร์ที่ทำในพระราชอาณาจักรอันมีลักษณะเช่นว่านี้ออกนอกพระราชอาณาจักร

ในกรณีที่กล่าวในอนุมาตรา ๒ นี้ ถ้าปรากฏว่าภาพยนตร์นั้นมีลักษณะฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๕ นายตรวจมีอำนาจยึดภาพยนตร์นั้นได้ตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑ และ ๒๒ ผู้ใดบังอาจทำ ฉาย นำ หรือส่งออกนอกพระราชอาณาจักรซึ่งภาพยนตร์ หรือสำแดง ประกาศ อันเป็นการฝ่าฝืนต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๒๑ ผู้ใดทำการฝ่าฝืนต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้บังอาจฉาย หรือนำหรือส่งออกนอกพระราชอาณาจักรซึ่งภาพยนตร์ หรือสำแดงประกาศอันได้ขอใบอนุญาตแล้ว และเจ้าพนักงานไม่ยอมออกใบอนุญาตให้ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน ปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๒ ผู้ใดทำการฝ่าฝืนต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้บังอาจขัดคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายที่นายตรวจได้สั่งโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน ปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๓ ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎเสนาบดี กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตและการประทับตราและว่าด้วยกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎเสนาบดีนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานผู้พิจารณาภาพยนตร์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช 2473 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 205 ลงวันที่ 9 กันยายน พุทธศักราช 2515 ข้อ 2 ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จึงประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

1. ให้ยกเลิกประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานผู้พิจารณาภาพยนตร์ ฉบับลงวันที่ 30 มีนาคม พุทธศักราช 2543

2. ให้แต่งตั้งคณะบุคคลดังต่อไปนี้เป็นเจ้าพนักงานผู้พิจารณาภาพยนตร์

(1) ผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง หรือผู้แทน	เป็น	ประธานกรรมการ
(2) ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้แทน	เป็น	กรรมการ
(3) ผู้บังคับการกองสารนิเทศ สำนักงานตำรวจสันติบาล หรือผู้แทน	เป็น	กรรมการ
(4) ผู้บังคับการกองทะเบียน หรือผู้แทน	เป็น	กรรมการ
(5) ผู้กำกับการ 2 กองทะเบียน หรือผู้แทน	เป็น	กรรมการ
(6) ผู้แทนคณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย	เป็น	กรรมการ
(7) ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์	เป็น	กรรมการ
(8) ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ	เป็น	กรรมการ
(9) นักวิชาการด้านภาพยนตร์จากสถาบันการศึกษา	เป็น	กรรมการ
(10) ผู้แทนสมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ	เป็น	กรรมการ
(11) ผู้แทนสมาคมหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย	เป็น	กรรมการ
(12) ผู้ชำนาญการด้านภาษาจีน ในกองกำกับการ 5 กองตำรวจสันติบาล 2 สำนักงานตำรวจสันติบาล	เป็น	กรรมการ
(13) ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ	เป็น	กรรมการ
(14) ผู้แทนสำนักข่าวกรองแห่งชาติ	เป็น	กรรมการ

(16) ผู้แทนกรมกิจการพลเรือนทหาร กองบัญชาการทหารสูงสุด กระทรวงกลาโหม

เป็น กรรมการ

(17) ผู้แทนกระทรวง ทบวง กรม หรือผู้ทรงคุณวุฒิ ที่สมควรเชิญมาร่วมตรวจสอบพิจารณา

เป็น กรรมการ

(18) สารวัตรแผนกควบคุมภาพยนตร์ กองกำกับการ 2 กองทะเบียน หรือผู้แทน

เป็น กรรมการและเลขาธิการ

3. การตรวจพิจารณาภาพยนตร์

3.1 การตรวจพิจารณาให้ยึดแนวทางตาม มาตรา 4 แห่ง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช 2473 ดังนี้

" ท่านห้ามมิให้ทำ หรือขาย หรือแสดง ณ สถานที่มหรสพ ซึ่งภาพยนตร์หรือประกาศ กอบด้วยลักษณะฝ่าฝืนหรืออาจฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดี ถึงแม้เพียงว่าการทำ หรือขาย หรือการแสดงภาพยนตร์ หรือประกาศนั้น ๆ น่าจะมีผลเช่นว่านั้นท่านก็ห้ามดุจกัน

ภาพยนตร์ หรือประกาศที่ทำในพระราชอาณาจักร ถ้ามีลักษณะหรืออาจมีผลเช่นว่านี้ไซ้ ท่านห้ามมิให้นำหรือส่งออกนอกพระราชอาณาจักร "

3.2 ในการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ครั้งหนึ่ง ๆ จะต้องมีเจ้าพนักงานผู้พิจารณาภาพยนตร์ ไม่น้อยกว่า 5 นาย สำหรับภาพยนตร์จีนให้เพิ่มบุคคล ตามข้อ 2 (12) อีก 1 นาย ถ้าเป็นภาพยนตร์ประเภทการเมืองและสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศ ให้เพิ่มบุคคล ตามข้อ 2 (13) อีก 1 นาย ถ้าเป็นภาพยนตร์ประเภทอาจก่อให้เกิดความบาดหมางระหว่างชาติ หรือระหว่างชนชั้นบุคคล อันอาจกระทบถึงการปกครองประเทศ ให้เพิ่มบุคคลตามข้อ 2 (14) อีก 1 นาย ถ้าเป็นภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับประวัติประเพณีของนักเรียนหรือความประพฤติของวัยรุ่นนั้ ๆ ไป ให้เพิ่มบุคคล ตามข้อ 2 (15) อีก 1 นาย กรณีเป็นภาพยนตร์ประเภทอุยงให้เกิดความไม่สงบขึ้นในบ้านเมือง หรือภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับกองทัพ ให้เพิ่มบุคคล ตามข้อ 2 (16) อีก 1 นาย และถ้าเป็นภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับกรณีอื่น ๆ พิเศษนอกจากที่กล่าวมานี้ ซึ่งต้องเชิญผู้ที่เกี่ยวข้องมาร่วมตรวจสอบพิจารณา ก็ให้เพิ่มบุคคล ตามข้อ 2 (17) อีก ตามที่เห็นสมควรมาร่วมตรวจพิจารณาด้วย

3.3 มติที่ประชุมของเจ้าพนักงานผู้พิจารณาภาพยนตร์ให้ถือเสียงข้างมาก ถ้ามีเสียงเท่ากัน ให้ประธานเป็นผู้ชี้ขาด

4. ให้กับัญญัติการตำรวจสอบสวนกลาง เป็นผู้รับผิดชอบควบคุมการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ และโฆษณาเกี่ยวกับภาพยนตร์ ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช 2473 และประกาศของคณะปฏิวัติในส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยให้มีหน้าที่กำหนดแนวทาง และขอบเขตการพิจารณาความเหมาะสมแก่สถานการณ์ และสภาพสังคมเพื่อให้เข้าพนักงานผู้พิจารณาภาพยนตร์ ได้อือปฏิบัติในแนวทางที่สอดคล้องกับนโยบายทางราชการ กับระเบียบแบบแผน คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 4 กรกฎาคม พ.ศ. 2544

พลตำรวจเอก พรศักดิ์ คุงควิบูลย์
(พรศักดิ์ คุงควิบูลย์)
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

ร.ต.อ. พงษ์พันธ์ กิตติคุณวุฒิ
(พงษ์พันธ์ กิตติคุณวุฒิ)

รอง สว.ศ.ควบคุมภาพยนตร์ กก. 2 ท.

พระราชบัญญัติ

ควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

เป็นปีที่ ๔๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

เราบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เว้นแต่มาตรา ๑๐ ให้มีผลใช้บังคับในวันที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา แต่ต้องไม่เกินกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับเกณฑ์ ในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เทปหรือวัสดุโทรทัศน์” หมายความว่า

(๑) วัสดุที่เคลือบด้วยสารนุ่มเหล็กหรือสารจับได้บันทึกภาพหรือถ่ายทอดภาพโดยการเปลี่ยนสัญญาณเบนกระแสวิญญาณหรือ

(๒) วัสดุอย่างอื่นใดซึ่งได้ถูกถ่ายอัดหรือกระทำด้วยวิธีใด ๆ ให้เป็นเรื่องเหตุการณ์ รูป ข้อความ หรือเกมการเล่น ทั้งน ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

โดยวัสดุดังกล่าวสามารถจัดค่าทอดออกเป็นภาพหรือเสียง หรือทั้งภาพและเสียงได้ในลักษณะต่อเนื่องกันไปด้วยเครื่องเทปโทรทัศน์หรือเครื่องถ่ายทอดวัสดุโทรทัศน์ เครื่องฉายภาพ หรือเครื่องกลไกอย่างอื่นทำนองเดียวกัน

“สถานที่ให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์” หมายความว่า สถานที่ใด ๆ รวมทั้งสถานที่ภายในอาคารหรือยานพาหนะซึ่ง

(๑) จัดฉายหรือให้บริการโดยแสดงภาพและหรือเสียงด้วยเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ โดยการเก็บค่าหรือโดยถือเป็นส่วนหนึ่งของการให้บริการในกิจการของผู้อนุญาตหรือผู้ให้บริการในสถานที่นั้นหรือในยานพาหนะนั้น หรือโดยการได้รับประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น เช่น การคิดค่าบริการในรูปของค่าธรรมเนียมสมาชิกหรือค่าบำรุง หรือ

(๒) ให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์โดยการจัดส่งไปทางสายหรือทางวิธีการอื่นใดที่ให้ผลในลักษณะเดียวกัน ไปยังผู้รับบริการหลายรายที่อยู่ภายในอาคารเดียวกันหรือในบริเวณเดียวกัน เช่น อาคารชุด โรงแรม โรงพยาบาล ทั้งนี้ เท่าที่มีได้อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์

“หมายเลขรหัส” หมายความว่า หมายเลขรหัสที่เจ้าพนักงานผู้ตรวจกำหนดสำหรับเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ได้ผ่านการพิจารณาและให้ความเห็นชอบแล้ว และ

ให้หมายความรวมถึงหมายเลขรหัสของจังหวัดในกรณีที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ต้องมีหมายเลขรหัสของจังหวัดด้วย

“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนประจำจังหวัดแล้วแต่กรณี ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานผู้ตรวจ” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นผู้ตรวจพิจารณาเทปหรือวัสดุโทรทัศนตามพระราชบัญญัตินี้

พบงานเจ้าหน้าที่ หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) เทปหรือวัสดุโทรทัศนของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่จัดทำขึ้นเพื่อเป็นการเผยแพร่หรือส่งเสริมกิจการและการดำเนินงานของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจนั้น

(๒) เทปหรือวัสดุโทรทัศนที่มีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายด้วยประการใด ๆ ซึ่งเทปหรือวัสดุโทรทัศน โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้ประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในรูปของค่าธรรมเนียมสมาชิกหรือด้วยวิธีการอื่นใด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน ทั้งนี้ นอกจากกรณีที่ได้รับยกเว้นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่อนุญาต ผู้ขออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อรัฐมนตรีได้ตามมาตรา ๒๕ ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งของนายทะเบียน

มาตรา ๗ ผู้ที่จะขออนุญาตดำเนินการตามมาตรา ๖ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (๒) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (๓) เป็นผู้ที่ประกอบอาชีพเป็นที่เชื่อถือ โดยแสดงหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาของนายทะเบียนตามทบทวนคนกฏกระทรวงตามมาตรา ๘ วรรคสอง
- (๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้ขออนุญาต กรรมการ ผู้จัดการหรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๘ การขออนุญาตประกอบกิจการตามมาตรา ๖ สำหรับในกรุงเทพมหานครมีหย่อนคำขอต่อนายทะเบียนกลาง สำหรับจังหวัดอื่นมีหย่อนคำขอต่อนายทะเบียนประจำจังหวัด

การขออนุญาต การอนุญาต และแบบใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฏกระทรวง และเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาอนุญาต กฏกระทรวงดังกล่าวจะกำหนดให้ผู้ขออนุญาตต้องมีหนังสือรับรองจากบุคคลที่มีคุณสมบัติเป็นที่เชื่อถือได้ตามที่ระบุไว้ในกฏกระทรวง และหรือจะกำหนดให้แสดงหลักฐานการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพื่อประกอบการพิจารณาของนายทะเบียนก็ได้

ในการอนุญาต นายทะเบียนจะกำหนดเงื่อนไขใดๆ ตามที่เห็นสมควร เพื่อให้ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามก็ได้

เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนกลางเป็นนายทะเบียนประจำจังหวัดสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๙ ใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่าย
ซึ่งเทพ หรือวัสดุโทรทัศน์ให้ใช้ได้สองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะขออายุใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอเสียก่อน
ใบอนุญาตสิ้นอายุและเมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วจะประกอบกิจการต่อไปก็ได้จนกว่า
นายทะเบียนจะไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๑๐ เทพหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ จะมีไว้
ในสถานที่ประกอบกิจการของคนใด จะต้องเป็นเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ภาพและ
เสียงของเรื่องได้ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานผู้ตรวจ
ตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๔ หรือต้องเป็นเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ที่มีผู้รับรองสำเนา
ตามมาตรา ๑๗ แลวเท่านั้น และเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ดังกล่าวจะต้องมีการแสดงตรา
หมายเลขรหัส และรายละเอียดตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๑ การตรวจพิจารณาให้ความเห็นชอบในเทพหรือวัสดุโทรทัศน์
ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ หรือบุคคลอื่นใดซึ่งประสงค์จะให้เจ้าพนักงาน
ผู้ตรวจทำการตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบในเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ของคนอื่น
คำขอต่อเจ้าพนักงานผู้ตรวจตามหลักเกณฑ์ หรือวิธีการและส่งมอบเอกสารประกอบ
การพิจารณาตามที่กำหนดในกฎกระทรวง พร้อมทั้งมอบสำเนาเทพหรือวัสดุโทรทัศน์
ซึ่งมีภาพและเสียงอย่างเดียวกันให้กับเจ้าพนักงานผู้ตรวจสองสำเนา

เทพหรือวัสดุโทรทัศน์แต่ละเรื่องที่ได้ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับความเห็น
ชอบตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจให้หมายเลขรหัสประจำเทพหรือวัสดุ
โทรทัศน์ และประทับหมายเลขรหัสลงบนเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ลงไว้ทั้งสองสำเนา

และส่งคืนให้ผู้ยื่นคำขอหนึ่งสำเนา และเก็บรักษาไว้เพื่อใช้ในการตรวจสอบหนึ่ง
สำเนา และในกรณีที่เจ้าพนักงานผู้ตรวจเห็นเป็นการสมควรอาจส่งให้ผู้ยื่นคำขออีก
หรือบันทึกคำบอกแจ้งว่าแอปหรือวัสดุโทรทัศนดังกล่าวได้ผ่านการตรวจพิจารณาของ
เจ้าพนักงานผู้ตรวจไว้บนแอปหรือวัสดุโทรทัศนด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และ
วิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ในกรณีที่ปรากฏว่าแอปหรือวัสดุโทรทัศนที่มีผู้ยื่นคำขอให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจ
ทำการตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบโดยฉฉฉฉ การตรวจพิจารณาและได้รับความ
เห็นชอบมาแล้ว ให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจคืนสำเนาแอปหรือวัสดุโทรทัศนให้แก่ผู้ยื่น
คำขอ

ให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจดำเนินการตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบในแอป
หรือวัสดุโทรทัศนตามที่มีผู้ยื่นคำขอให้ตรวจพิจารณาโดยเร็ว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ให้นายทะเบียนกลางมีอำนาจกำหนดให้แอปหรือวัสดุโทรทัศนประเภทหนึ่ง
ประเภทใดที่ผู้ยื่นคำขอได้รับการยกเว้นไม่ต้องมอบสำเนาแอปหรือวัสดุโทรทัศนหนึ่ง
สำเนาไว้ให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจเก็บรักษาไว้เพื่อใช้ในการตรวจสอบก็ได้

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่สถานที่ประกอบกิจการของผู้ได้รับใบอนุญาตตาม
ม.พว. ๖ อยู่ในท้องที่จังหวัดอื่นซึ่งมิได้อยู่ในเขตท้องที่ของเจ้าพนักงานผู้ตรวจ หรือ
ในกรณีที่เป็นกรประกอบกิจการของสาขาในจังหวัดอื่นของผู้ได้รับใบอนุญาต และ
แอปหรือวัสดุโทรทัศนได้ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงาน
ผู้ตรวจแล้ว แต่ยังมีได้มีหมายเลขรหัสของจังหวัดนั้น ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่น
คำขอต่อนายทะเบียนประจำจังหวัดเพื่อให้กำหนดหมายเลขรหัสประจำแอปหรือวัสดุ
โทรทัศน พร้อมทั้งมอบสำเนาแอปหรือวัสดุโทรทัศนซึ่งมีภาพและเสียงอย่างเดียวกัน
ให้แก่นายทะเบียนประจำจังหวัดสองสำเนา

เมื่อนายทะเบียนประจำจังหวัดได้รับคำขอแล้ว ให้นายทะเบียนประจำจังหวัด ออกหมายเลขของท้องที่จังหวัดนั้นพร้อมทั้งประทับหมายเลขรหัสประจำท้องที่ ลงบนเทปหรือวัสดุโทรทัศนึ่งทั้งสองสำเนาและส่งคืนให้ผู้ได้รับใบอนุญาตหนึ่งสำเนา และให้นายทะเบียนเก็บรักษาไว้เพื่อใช้ในการตรวจสอบหนึ่งสำเนา และให้นำความ ในมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ เทปหรือวัสดุโทรทัศนึ่งที่นำมาขอให้ตรวจพิจารณาและให้ความ เห็นชอบตามมาตรา ๑๑ นั้น ถ้าเจ้าพนักงานผู้ตรวจเห็นว่ากรรมวิธีในครอบครอง ึ่งเทปหรือวัสดุโทรทัศนึ่งดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ให้ เจ้าพนักงานผู้ตรวจมีอำนาจสั่งให้ผู้ยื่นคำขอลบหรือคัดลอกเทปหรือวัสดุโทรทัศนึ่งได้ ความเงื่อนไขที่กำหนด หรือยึดไว้หรือทำลายเทปหรือวัสดุโทรทัศนึ่งดังกล่าวได้ตาม เห็นสมควร

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ ทำการบันทึกบทพากย์ หรืออักษรแสดงข้อความใด ๆ ลงบนเทปหรือวัสดุโทรทัศนึ่ง เว้นแต่จะเป็นเทปหรือ วัสดุโทรทัศนึ่งที่ได้ผ่านการตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานผู้ตรวจ แล้ว และบทพากย์หรืออักษรแสดงข้อความดังกล่าวจะต้องผ่านการพิจารณาและได้ รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานผู้ตรวจก่อน

เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ ได้บันทึกบทพากย์หรืออักษรแสดงข้อ- ความใด ๆ ลงบนเทปหรือวัสดุโทรทัศนึ่งแล้ว ให้ส่งมอบสำเนาเทปหรือวัสดุโทรทัศนึ่ง ดังกล่าวให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจหนึ่งสำเนา เพื่อตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบ และเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานตรวจสอบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวง มหาดไทยกำหนด

ให้นายทะเบียนกลางมีอำนาจกำหนดให้เทปหรือวัสดุโทรทัศนึ่งเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือประเภทหนึ่งประเภทใด หากการบันทึกบทพากย์หรืออักษรแสดงข้อความใด ๆ ได้ โดยเทปหรือวัสดุโทรทัศนึ่งนั้นไม่ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบจาก

เจ้าพนักงานผู้ตรวจมาก่อนก็ได้ ในกรณีนี้ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการขอให้มีการ
ตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๑

มาตรา ๑๕ การโฆษณาสินค้าหรือบริการในเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ที่จะนำมา
ขอให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบตามพระราชบัญญัตินี้
จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ การตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบของเจ้าพนักงานผู้ตรวจ
ตามมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๔ ย่อมไม่คุ้มผู้ที่ได้ยื่นคำขอตรวจพิจารณาให้ตั้งพ้นจาก
ความรับผิดชอบในทางแพ่ง หรือทางอาญาหรือจากการกระทำความผิดตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๑๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ อาจอัดสำเนาเทพหรือวัสดุ
โทรทัศน์ที่ได้ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานผู้ตรวจ
ตามมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๔ ไว้เพื่อการประกอบกิจการของคนได้ โดยต้องปฏิบัติ
ตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องอัดหรือบันทึกสำเนาเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ให้ตรงตามต้น
ฉบับเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ทั้งภาพและเสียง และคำบอกแจ้งว่าเทพหรือวัสดุโทรทัศน์
ดังกล่าวได้ผ่านการตรวจพิจารณาแล้ว ถ้ามี

(๒) ต้องรับรองสำเนาเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ด้วยการลงลายมือชื่อของ
ผู้ได้รับใบอนุญาต หรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔ ลงไว้
บนเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ตนเองได้อัดสำเนา พร้อมทั้งแสดงหมายเลขรหัสและ
รายละเอียดประจำเทพ หรือวัสดุโทรทัศน์ดังกล่าวต่อวิธีที่เจ้าพนักงานผู้ตรวจ
กำหนด

มาตรา ๑๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ อาจมอบหมายให้บุคคลหนึ่ง
บุคคลใดลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องของการอัดหรือการบันทึกสำเนาเทพหรือ
วัสดุโทรทัศน์แทนคนได้ โดยขออนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ตรวจหรือนายทะเบียน
ประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี การขออนุญาตให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทย
กำหนด

ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ลงลายมือชื่อตามวรรคหนึ่ง ต้องมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับผู้ขออนุญาตตามมาตรา ๑๙ และในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องรับผิดชอบร่วมกันกับผู้ที่ได้รับมอบหมาย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าคนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว

มาตรา ๑๙ เพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนจัดให้มีทะเบียนเกี่ยวกับเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ได้มีการตรวจพิจารณา และให้ความเห็นชอบตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถูกต้องอยู่เสมอ โดยให้มีหมายเลขรหัสตลอดจนรายละเอียดต่าง ๆ ตามความจำเป็น ตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

มาตรา ๒๐ เทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่จะนำมาฉายหรือให้บริการในสถานที่ให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ จะต้องเป็นเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ได้ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานผู้ตรวจตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๔ หรือเป็นเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่มีผู้รับรองสำเนาตามมาตรา ๑๑ แล้วเท่านั้น ทั้งนี้ เว้นแต่สถานที่ให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ดังกล่าวจะได้รับยกเว้นตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

การฉายหรือการให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ในสถานที่ให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์จะต้องกระทำในวันและเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่อนุญาต การขออนุญาต การอนุญาตและแบบใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยจะขออนุญาตไว้โดยมีกำหนดเป็นประจำปีก็ได้ แต่ห้ามมิให้อนุญาตเกินครั้งละหกเดือน

มาตรา ๒๑ การประกาศหรือโฆษณาฉายหรือให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ไม่ว่าด้วยประการใด ๆ จะต้องประกาศหรือโฆษณาโดยมีหมายเลขรหัสของเทปหรือวัสดุโทรทัศน์กำกับไว้ด้วยทุกครั้ง

มาตรา ๒๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่ายในสถานที่ประกอบกิจการของผู้ได้รับใบอนุญาต

มาตรา ๒๓ ถ้าใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตขอรับใบแทนใบอนุญาตจากนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ นายทะเบียน เจ้าพนักงานผู้ตรวจ และพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ของผู้ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อตรวจสอบเทปหรือวัสดุโทรทัศน์หรือสิ่งอื่นใดที่เกี่ยวกับเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ หรือตรวจสอบการกระทำที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้

(๒) ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ทำการตรวจค้น บังคับอายัดเทปหรือวัสดุโทรทัศน์หรือสิ่งอื่นใดที่เกี่ยวกับเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ ตลอดจนทำลายเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่กรรมไว้ในครอบครองเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้

(๓) สั่งให้หยุดฉายหรือให้บริการ และหรือสั่งให้หยุดหรือระงับการประกาศหรือโฆษณาซึ่งเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ได้ทันทีเมื่อปรากฏว่า

(ก) การฉายหรือให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ได้กระทำโดยฝ่าฝืนกฎหมาย

(ข) เทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่กำลังฉายหรือให้บริการหรือกำลังจะฉายหรือจะให้บริการ ไม่ได้ผ่านการตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบโดยเจ้าพนักงานผู้ตรวจ หรือเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ดังกล่าวไม่มีการแสดงตรา หมายเลขรหัสหรือรายละเอียดโดยถูกต้องตามกฎหมาย

(ค) การฉายหรือการให้บริการได้กระทำผิดไปจากที่ได้รับอนุญาต

(ง) การประกาศหรือการโฆษณาการฉายหรือการให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ได้กระทำโดยฝ่าฝืนกฎหมาย

มาตรา ๒๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๔ นายทะเบียนเจ้าพนักงานผู้ตรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง บัตรประจำตัว ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้นายทะเบียน เจ้าพนักงานผู้ตรวจและพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๗ เมื่อปรากฏว่าผู้ขออนุญาตขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๗ หรือเมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตตามมาตรา ๘ วรรคสาม นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตการประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายซึ่งเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ได้

ผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ตามมาตรา ๒๘ ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งของนายทะเบียน การอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งของนายทะเบียน เว้นแต่รัฐมนตรีจะสั่งให้ทุเลาได้

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่เจ้าพนักงานผู้ตรวจไม่ให้ความเห็นชอบในการตรวจพิจารณาเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ตามมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๔ หรือในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อนุญาตให้มีการฉายหรือให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ตามมาตรา ๒๐ ผู้ยื่นคำขอมีสติขออุทธรณ์คำสั่งนั้นต่อนายทะเบียนได้ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง และให้นายทะเบียนพิจารณาสั่งการและแจ้งให้ยื่นคำขอทราบโดยเร็ว ทั้งนี้ ตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ผู้ยื่นคำขอมีสติขออุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อรัฐมนตรีได้ตามมาตรา ๒๘ ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งของนายทะเบียน

มาตรา ๒๙ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยคำอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ โดยจะวินิจฉัยชี้ขาด ขึ้น กลับหรือแก้ไข คำสั่งของ นายทะเบียน เจ้าพนักงานผู้ตรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตามที่เห็นสมควร และ ให้แจ้งคำวินิจฉัยให้นายทะเบียนเจ้าพนักงานผู้ตรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ และ ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรี ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๐ เมื่อรัฐมนตรีเห็นว่าการขายหรือการให้บริการเทปหรือวัสดุโทร- ทศน์ในสถานที่ให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ใดมีลักษณะเป็นการบ่อนทำลายหรือ ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจกระทบกระเทือน ต่อความมั่นคงของชาติ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งมิให้มีการให้บริการเทปหรือวัสดุ โทรทัศน์ในสถานที่ให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์นั้นเป็นเวลาไม่เกินหนึ่งปี

มาตรา ๓๑ รัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ห้ามการนำเข้าหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งเทปหรือวัสดุโทรทัศน์อันมีลักษณะเป็น การบ่อนทำลายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือ อาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของชาติ ในการประกาศดังกล่าวให้ระบุชื่อเรื่อง และรายละเอียดอย่างอื่นเกี่ยวกับลักษณะของเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ดังกล่าวไว้ใน ประกาศตามสมควร

ชื่อเรื่องตามประกาศในวรรคหนึ่ง ถือเป็นเพียงส่วนประกอบของการกำหนด ลักษณะเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ดังกล่าวเท่านั้น และในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงชื่อ เรื่อง ไม่ว่าด้วยประการใดๆ ก็ให้ถือว่าเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ทั้งหมดหรือบางส่วน เป็นเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ได้ประกาศห้ามการนำเข้าหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรหรือ มิไว้ในครอบครองตามที่ได้ประกาศไว้

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ หรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยคนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

มาตรา ๓๓ ผู้ประกอบกิจการจะต้องรับผิดชอบในการกระทำหรืองดเว้นการกระทำอันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ แม้ว่ากระทำความผิดนั้นจะเป็นการกระทำหรืองดเว้นการกระทำของตัวแทน ลูกจ้างหรือคนงานของตน เว้นแต่ผู้ประกอบกิจการดังกล่าวจะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำหรืองดเว้นการกระทำของตัวแทน ลูกจ้างหรือคนงานดังกล่าวเป็นการสุจริตที่ตนจะล่วงรู้หรือควบคุมได้ โดยตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว

มาตรา ๓๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ และในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๗ หากผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตดำเนินการต่อไปหลังจากที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตแล้ว ต้องระวางโทษปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๓๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ ผู้ใด

(๑) มีเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ ซึ่งมีได้ผ่านการตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบโดยเจ้าพนักงานผู้ตรวจตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๔ หรือมิได้มีผู้รับรองสำเนาตามมาตรา ๑๗ หรือ

(๒) มีเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ที่มีการแก้ไขตัดแปลงหรือเพิ่มเติมให้ผิดไปจากที่ได้ผ่านการตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบโดยเจ้าพนักงานผู้ตรวจ

ไว้ในสถานที่ประกอบกิจการของตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เพื่อประโยชน์ตาม (๑) ให้ถือว่าบรรดาเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ซึ่งมีอยู่ในสถานที่ใกล้เคียงกับสถานที่ประกอบกิจการของผู้ได้รับใบอนุญาต และมีพฤติการณ์

ที่พิสูจน์ให้เห็นได้ว่าผู้ได้รับใบอนุญาตได้ใช้หรือสามารถใช้เพื่อประโยชน์ในการประกอบกิจการของตน เป็นเทพหรือวิศุโทรทัศน์ที่ผู้ได้รับใบอนุญาตมีอยู่ในสถานที่ประกอบกิจการของตน

มาตรา ๓๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ ผู้ใดมิไว้ในครอบครองซึ่งเทพหรือวิศุโทรทัศน์ซึ่งมิได้มีการแสดงตรา หมายเลขรหัสและรายละเอียดตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาตตามมาตรา ๘ วรรคสาม หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานผู้ตรวจกำหนดตามมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๘ เจ้าของหรือผู้จัดการสถานที่ให้บริการเทพหรือวิศุโทรทัศน์ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๙ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่นายทะเบียนเจ้าพนักงานผู้ตรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๒ ผู้ใดประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายซึ่งเทพหรือวิศุโทรทัศน์ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ อยู่แล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเป็นผู้มีคุณสมบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งประสงค์จะประกอบ

กิจการดังกล่าวต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อยื่นคำขอแล้วให้ดำเนินกิจการต่อไปได้ จนกว่าจะได้รับแจ้งว่าอนุญาตหรือไม่

มาตรา ๔๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียน เจ้าพนักงานผู้ตรวจ และพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกิน อัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ศิริสุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

(๑๐๔ ร.จ. ๒๔ ตอนที่ ๒๗๐ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๓๐)

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปรากฏว่าปัจจุบันนี้ ได้มีการบริการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายเทปและวัสดุโทรทัศน์ กับมีการจัดฉายหรือให้บริการเกี่ยวกับเทปหรือวัสดุโทรทัศน์แพร่หลายทั้งในกรุงเทพมหานครและในต่างจังหวัด ซึ่งเทปและวัสดุโทรทัศน์เหล่านั้นไม่ได้ผ่านการตรวจพิจารณาจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ เนื่องจากไม่ใช่ภาพยนตร์ตามความหมายของพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๕๑๓ การที่ไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายควบคุมกิจการดังกล่าว ย่อมก่อให้เกิดผลเสียหายแก่เยาวชนและศีลธรรมอันดีของประชาชนทั้งยังอาจกระทบกระเทือนถึงความมั่นคงของรัฐอีกด้วย ในการนี้ จำเป็นต้องมีกฎหมายควบคุมการค้าเงินกิจการเกี่ยวกับเทปและวัสดุโทรทัศน์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

อัตราค่าธรรมเนียม

- (๑) ใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายซึ่งเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท
- ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตมีสาขาเพื่อประกอบ กิจการในจังหวัดอื่นนอกจากเขตท้องที่ของ เจ้าพนักงานผู้ตรวจให้คิดค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้น สาขาละ ๕๐๐ บาท
- (๒) ใบอนุญาตให้เช่าหรือบริการซึ่งเทปหรือ วัสดุโทรทัศน์ ฉบับละ ๕๐๐ บาท
- (๓) การตรวจพิจารณาเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ ม้วนหรือชั้นละ ๑๐๐ บาท
- (๔) การตรวจพิจารณาบทพากย์สำหรับเทป หรือวัสดุโทรทัศน์ตาม (๓) ม้วนหรือชั้นละ ๑๐๐ บาท
- (๕) ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ ๕๐ บาท
- (๖) การต่ออายุใบอนุญาตครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตประเภทนั้น ๆ แต่ละฉบับ

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐

อาศัยอำนาจตามความใน (๒) ของบทนิยามคำว่า “เทปหรือวีดิทัศน์” ของมาตรา ๔ และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้วีดิทัศน์ดังต่อไปนี้ เป็นเทปหรือวีดิทัศน์

- (๑) วีดิโอเกม (Video Games)
- (๒) เลเซอร์ดิส (Laser Disc)
- (๓) ดิจิตอลวีดิโอดิส (Digital Video Disc)
- (๔) วีดิโอซีดี (Video CD)
- (๕) ซีดีรอม (CD ROM)

ข้อ ๒ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(๑๑๖ ร.จ. ๒ ตอนที่ ๑๐๒ ก ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๒)

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากในบัจจุบันยังไม่มี การกำหนดให้วีดิโอเกม เลเซอร์ดิส ดิจิตอลวีดิโอดิส วีดิโอซีดี และซีดีรอม เป็นเทป หรือวีดิทัศน์ ทำให้พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจตรวจพิจารณาให้ความเห็นชอบหรือควบคุมได้ตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งอาจทำให้มี

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียน เจ้าพนักงานผู้ตรวจ และพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเหล้าและวิสกี้โทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเหล้า
และวิสกี้โทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออกประกาศไว้
ดังต่อไปนี้

๑. ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงมหาดไทย ฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์
๒๕๓๑
๒. ให้บุคคลผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นนายทะเบียน
 - (๑) ผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง เป็นนายทะเบียนกลาง
 - (๒) ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นนายทะเบียนประจำจังหวัด
๓. ให้บุคคลต่อไปนี้เป็นเจ้าพนักงานผู้ตรวจในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร
 - (๑) ผู้บังคับการกองทะเบียน
 - (๒) รองผู้บังคับการกองทะเบียน
 - (๓) ผู้กำกับการในสังกัดกองทะเบียน
 - (๔) รองผู้กำกับการในสังกัดกองทะเบียน
 - (๕) สารวัตรและรองสารวัตรในสังกัดกองกำกับการ ๓ กองทะเบียน
 - (๖) ผู้แทนกองวิจัยและวางแผน กรมตำรวจ
 - (๗) ผู้แทนกองตำรวจสันติบาล กรมตำรวจ
 - (๘) ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ
 - (๙) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย
 - (๑๐) ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ
 - (๑๑) ผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี
 - (๑๒) ผู้แทนกระทรวงกลาโหม

๔. ให้บุคคลต่อไปนี้^๑ เป็นเจ้าพนักงานผู้ตรวจในเขตกรุงเทพมหานคร

- (๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้แทน
- (๒) อัยการจังหวัด หรือผู้แทน
- (๓) ศึกษาธิการจังหวัด หรือผู้แทน
- (๔) ผู้กำกับการค้าตรวจจรจังหวัด หรือผู้แทน
- (๕) ประชาสัมพันธ์จังหวัดหรือผู้แทน
- (๖) นายอำเภอเมือง หรือผู้แทน
- (๗) สारวตริใหญ่สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง หรือผู้แทน

๕. ให้บุคคลผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้^๑ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑) ในกรุงเทพมหานครได้แก่ นายตำรวจชั้นสัญญาบัตรในสังกัดกองกำกับการ ๓ กองทะเบียน และนายตำรวจท้องที่ตั้งแต่สารวัตรขึ้นไป

(๒) ในจังหวัดอื่น ๆ ได้แก่ นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ ปลัดอำเภอ และนายตำรวจท้องที่ตั้งแต่สารวัตรขึ้นไป

ทั้งนี้ ให้หมายความรวมถึงผู้รักษาราชการในตำแหน่ง ผู้รักษาราชการแทน หรือผู้ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งดังกล่าวด้วย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ณ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๓๑

พลเอก ประจวบ สุนทรามกูร
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(๑๐๕ ร.จ. ๑๓ ตอนที่ ๑๑๗ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๓๑)

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ลักษณะวิธีการตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบในเทปหรือวัสดุโทรทัศน์

พ.ศ. 2543

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. 2530 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 35 มาตรา 39 มาตรา 48 และมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบในเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. 2543”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบในเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. 2531

ข้อ 4 การตรวจพิจารณาให้ความเห็นชอบในเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ ให้ใช้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ไม่จำกัดความสงบเรียบร้อยของประชาชน ไม่ก่อให้เกิดการแตกความสามัคคีระหว่างชนในชาติ หรือกระทบกระเทือนต่อสันติสุขไมตรีระหว่างประเทศ

(2) ไม่ขัดต่อศีลธรรม วัฒนธรรม หรือขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของชาติ

(3) ไม่เป็นการรบกวนหรือกีดขวาง หรือนำความเสื่อมเสียมาสู่ศาสนาใดๆ หรือเป็นการไม่เคารพต่อปูชนียบุคคล ปูชนียสถาน หรือปูชนียวัตถุ

(4) ไม่เป็นการแสดงซึ่งอาจกระทบกระเทือนต่อพระมหากษัตริย์ พระบรมวงศานุวงศ์ หรือประมุขแห่งรัฐต่างประเทศซึ่งมีสัมพันธไมตรี

(5) ไม่เป็นการแสดงคดกตทางกรรมวิธีซึ่งอาจเป็นการบ่อนทำลายหรือกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงปลอดภัยของประเทศไทย

(6) ไม่เป็นการแสดงคดกตทางกัญญากรรมวิธี หรือลามกอนาจาร

(7) ไม่เป็นการแสดงออกโดยจงใจก่อให้เกิดการดูหมิ่นเหยียดหยามประเทศชาติ รัฐบาล หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(8) ไม่เป็นการแสดงออกถึงความทารุณโหดร้าย ขาดมนุษยธรรม ป่าเถื่อน หรือดูจากแก่ผู้ชม

(9) ไม่เป็นการแสดงถึงพฤติกรรมของผู้ร้ายซึ่งผิดธรรมดา อันอาจเป็นเหตุชักจูงหรือส่งเสริมให้เกิดอาชญากรรมยิ่งขึ้น

ข้อ 5 นอกจากหลักเกณฑ์ตามข้อ 4 ให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจใช้ดุลพินิจตรวจดูว่าเนื้อเรื่อง ภาพการแสดง และด้อยค่าเหมาะสมแก่สถานการณ์หรือสภาพสังคมเพียงใดหรือไม่ และถ้าเจ้าพนักงานผู้ตรวจเห็นว่าเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วนมีภาพหรือด้อยค่าไม่เหมาะสม หรือเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจสั่งให้ผู้ยื่นคำขอลบหรือคัดลอกเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ หรือยึดไว้หรือทำลายเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ดังกล่าวได้

ข้อ 6 การตรวจพิจารณาให้ความเห็นชอบในเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ต้องมีเจ้าพนักงานผู้ตรวจ ไม่น้อยกว่าสามคนมีมติให้ถือเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ตัดสิน หากคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ผู้ทำหน้าที่ ประธานในการตรวจพิจารณาเป็นผู้ชี้ขาด

ข้อ 7 เมื่อเจ้าพนักงานผู้ตรวจได้ให้ความเห็นชอบในเทพหรือวัสดุโทรทัศน์เรื่องใดแล้ว ให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจออก บันทึก ประทับตรา หรือกระทำการด้วยวิธีอื่นใด เพื่อให้ปรากฏหมายเลขสัปดาห์ประจำเทพหรือวัสดุโทรทัศน์นั้นลงไว้ทั้งที่ในเนื้อเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ และที่ฉลากที่ติดไว้บนเทพหรือวัสดุโทรทัศน์นั้นด้วย เว้นแต่เทพหรือวัสดุโทรทัศน์ชนิดนั้น เจ้าพนักงานผู้ตรวจไม่อาจดำเนินการออก บันทึก ประทับตรา หรือกระทำด้วยวิธีการอื่นใด ให้ใช้บันทึกหรือประทับตราลงบนฉลากหรือที่อื่นใดของเทพหรือวัสดุโทรทัศน์นั้น

ข้อ 8 การตรวจพิจารณาให้ความเห็นชอบในเทพหรือวัสดุโทรทัศน์ที่มีผู้ยื่นคำขอนั้น ให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันยื่นคำขอ

ประกาศ ณ วันที่ 4 ธันวาคม

พ.ศ.2543

(นายบัญญัติ บรรทัดฐาน)

ผู้อำนวยการการกระจายเสียงและแพร่ภาพทางวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์

ฉบับยกร่างโดย
คณะกรรมการศาสตร์และสื่อสารมวลชน
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

(ร่าง)

พระราชบัญญัติภาพยนตร์
พุทธศักราช.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการที่จำกัดเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น และการสื่อความหมายถึงกันโดยวิธีอื่น และจำกัดเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพ ซึ่งตราขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๙ วรรคสอง และมาตรา ๕๑ วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

มาตรา ๔ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๔๗๓

(๒) พระราชบัญญัติภาพยนตร์ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๙

(๓) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๕ ลงวันที่ ๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

ร่างขึ้นจากข้อสรุปของการประชุมเมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๒ ณ คณะวารสารศาสตร์และสื่อสาร...

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมจากร่าง พ.ร.บ. ภาพยนตร์ของสมาพันธ์ภาพยนตร์ฯ และ

ร่าง พ.ร.บ. ที่จะมีการนำเสนอ กรม.

"ภาพยนตร์" หมายความว่า ภาพยนตร์ ไม่ว่าจะเป็นชนิดใด หรือวัสดุใด ๆ ตามที่ได้กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งได้ถูกถ่ายอัด หรือกระทำด้วยวิธีการใด ๆ ให้ปรากฏภาพหรือเสียง หรือทั้งภาพและเสียง เป็นเรื่องหรือเหตุการณ์ หรือข้อความ อันจักถ่ายทอดได้ด้วยเครื่องฉายภาพยนตร์ หรือเครื่องมืออื่นใด

"ทำภาพยนตร์" หมายความว่า การถ่ายอัด หรือทำด้วยวิธีใดเพื่อให้เป็นภาพยนตร์ ไม่ว่าจะสำเร็จแล้วหรือไม่ก็ตาม

"ฉาย" หมายความว่า การถ่ายทอดภาพยนตร์ออกเป็นภาพหรือเสียง หรือทั้งภาพและเสียง ด้วยเครื่องฉายภาพยนตร์ หรือเครื่องมืออื่นใด

"สถานมหรสพ" หมายความว่า สถานที่ใด ๆ ซึ่งฉายภาพยนตร์ให้คนดูหรือฟัง ไม่ว่าจะโดยเก็บเงินหรือไม่เก็บเงินค่าชม โดยเชิญหรือไม่เชิญก็ตาม

"สภา" หมายความว่า สภาภาพยนตร์แห่งชาติ

"สมาชิกสภา" หมายความว่า สมาชิกสภาภาพยนตร์แห่งชาติ

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการภาพยนตร์แห่งชาติ

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการภาพยนตร์แห่งชาติ

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งสภาภาพยนตร์แห่งชาติแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"กองทุน" หมายความว่า กองทุนส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง หรือกำหนดกิจการอื่น เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๓

สภาภาพยนตร์แห่งชาติ

มาตรา ๗ ให้จัดตั้ง "สภาภาพยนตร์แห่งชาติ" ขึ้น มีฐานะเป็นนิติบุคคล ประกอบด้วยสมาชิก ๓๖ คน ซึ่งเป็นผู้แทนสาขาอาชีพด้านการทำและการฉายภาพยนตร์จำนวน ๓๓ คน จาก ๑๑ สาขาอาชีพตามที่บัญญัติในมาตรา ๘ โดยได้รับการแต่งตั้งจากวุฒิสภา และสมาชิกอีก ๓ คน ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือผู้แทน ผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือผู้แทน และอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์หรือผู้แทน

สมาชิกสภาที่เป็นผู้แทนสาขาอาชีพมีวาระ ๔ ปี

มาตรา ๘ สาขาอาชีพด้านการทำและการฉายภาพยนตร์ ๑๑ สาขา ได้แก่.....

ให้แก่แต่ละสาขาอาชีพเลือกผู้แทนสาขาอาชีพละ ๓ คน โดยวิธีการตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เพื่อเสนอต่อวุฒิสภาให้แต่งตั้ง

มาตรา ๙ เมื่อวุฒิสภาได้พิจารณาแล้วว่า ผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๐ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ ให้แต่งตั้งผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อให้เป็นสมาชิกสภา

มาตรา ๑๐ สมาชิกสภาต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย ถ้ามีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติต้องได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) อายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์

มาตรา ๑๑ บุคคลที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ห้ามมิให้เป็นสมาชิกสภา

(๑) ตัดขาดสิทธิพลเมือง

(๒) เป็นบุคคลล้มละลายซึ่งศาลยังไม่สั่งให้พ้นจากคดี

(๓) เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกตั้งแต่สองปีขึ้นไป เว้นแต่ในความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(๔) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่

มาตรา ๑๒ ให้สมาชิกสภาเลือกประธานสภาภาพยนตร์แห่งชาติ ๑ คน และรองประธานสภาภาพยนตร์แห่งชาติจำนวนไม่เกิน ๓ คน และกำหนดข้อบังคับการประชุมของสภา

มาตรา ๑๓ การประชุมของสภาต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานสภาไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสภาปฏิบัติหน้าที่ที่ประธานในที่ประชุมแทน และถ้ารองประธานไม่อยู่ หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สมาชิกสภาที่มาประชุมเลือกสมาชิกคนหนึ่งคนใดเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก ให้สมาชิกสภาคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๔ ให้สภามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายและแผนหลักเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์ และการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยโดยใช้เงินของกองทุนต่อคณะกรรมการวัฒนธรรม

(๒) พิจารณากำหนดแนวทางปฏิบัติตามนโยบาย และแผนหลักซึ่งคณะกรรมการวัฒนธรรมเห็นชอบแล้ว

(๓) ประสานงานกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานของเอกชนในการ
สนับสนุนช่วยเหลืออุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย

(๔) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบายและแผนหลักตลอดจนแนวทาง
ปฏิบัติตาม (๑) และ (๒)

(๕) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องการแก้ไข เพิ่มเติม กฎหมายที่เกี่ยวกับกิจการ
ภาพยนตร์หรือกฎหมายอื่นที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนากิจการภาพยนตร์

(๖) แต่งตั้งคณะกรรมการภาพยนตร์แห่งชาติ ตามมาตรา ๑๖

(๗) แต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์ ตามมาตรา ๒๔

(๘) แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๒๗

(๙) แต่งตั้งคณะผู้บริหารกองทุนส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย ตามมาตรา ๒๙

(๑๐) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๑) ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับวิชาการภาพยนตร์

(๑๒) พิจารณาเรื่องอื่นตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

(๑๓) จัดทำรายงานผลการดำเนินการประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๑๕ ให้มี "สำนักงานภาพยนตร์แห่งชาติ" ขึ้นในกรมประชาสัมพันธ์ มีอำนาจ
หน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของสภาภาพยนตร์แห่งชาติ คณะกรรมการภาพยนตร์แห่งชาติ
และกองทุนส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย โดยรับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การ
ศึกษาหาข้อมูลและปฏิบัติหน้าที่ในกิจการต่าง ๆ ตามที่สภาภาพยนตร์แห่งชาติหรือคณะกรรมการ
ภาพยนตร์แห่งชาติมอบหมาย

หมวด ๒

คณะกรรมการภาพยนตร์แห่งชาติ

มาตรา ๑๖ ให้มี "คณะกรรมการภาพยนตร์แห่งชาติ" ประกอบด้วยกรรมการ ๑๑ คน
ซึ่งสภาภาพยนตร์แห่งชาติแต่งตั้ง โดยให้มีผู้แทนจากสำนักงานภาพยนตร์แห่งชาติเป็น
กรรมการและเลขานุการ

กรรมการภาพยนตร์แห่งชาติมีวาระ ๔ ปี นับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้งจากสภาภาพยนตร์
แห่งชาติ ผู้ที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกก็ได้ แต่จะได้รับการแต่งตั้งติดต่อกัน
เกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๑๗ กรรมการต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย ถ้ามีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติต้องได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) อายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) มีคุณสมบัตินิดข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้

(ก) เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านกิจการภาพยนตร์ การศึกษาวัฒนธรรม เศรษฐกิจและสังคม การสื่อสารมวลชน วารสารศาสตร์ หรือนิตยศาสตร์ หรือ

(ข) เคยเป็นหรือเป็นผู้ประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับกิจการภาพยนตร์ติดต่อกันไม่น้อยกว่าห้าปี หรือ

(ค) เคยทำงานหรือทำงานในองค์กรเอกชนหรือองค์กรของรัฐที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสาธารณประโยชน์ เพื่อเด็กและสตรี เพื่อศิลปวัฒนธรรม หรือเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค

มาตรา ๑๘ บุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ ห้ามมิให้เป็นกรรมการ

มาตรา ๑๙ กรรมการภาพยนตร์แห่งชาติจะเป็นสมาชิกสภาภาพยนตร์แห่งชาติในขณะเดียวกันไม่ได้

สมาชิกสภาภาพยนตร์แห่งชาติซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการภาพยนตร์แห่งชาติ ต้องพ้นจากการเป็นสมาชิกสภาภาพยนตร์แห่งชาติ เมื่อครบระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่ได้รับการแต่งตั้ง และต้องจัดให้มีการเสนอรายชื่อเพื่อแต่งตั้งสมาชิกสภาภาพยนตร์ใหม่แทนตำแหน่งที่ว่างลง

มาตรา ๒๐ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบพิจารณาคำขอ และออกใบอนุญาตให้ฉายภาพยนตร์หรือใบอนุญาตให้ส่งภาพยนตร์ออกไปนอกราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) พิจารณาและดำเนินการในเรื่องอื่นที่เกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์หรือการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยตามที่สภาภาพยนตร์แห่งชาติมอบหมาย

(๓) จัดทำรายงานผลการดำเนินการประจำปีเสนอต่อสภาภาพยนตร์แห่งชาติ

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการจะมอบหมายก็ได้

หมวด ๓

การตรวจพิจารณาภาพยนตร์

มาตรา ๒๑ ภาพยนตร์ที่นำออกฉายในสถานมหรลพ จะต้องเป็นภาพยนตร์ที่ได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการแล้วเท่านั้น

ถ้าภาพยนตร์ใดมีลักษณะฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้คณะกรรมการมีอำนาจแก้ไขหรือตัดทอน เมื่อแก้ไขหรือตัดทอนแล้ว ให้คณะกรรมการออกใบอนุญาตให้ฉายได้

การขอรับใบอนุญาต หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอนุญาต ค่าธรรมเนียมการอนุญาต ลักษณะเครื่องหมายการอนุญาตที่ประทับหรือประกอบหรือติดกับภาพยนตร์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๒ การขายภาพยนตร์ในกรณีดังต่อไปนี้ ไม่ต้องมีใบอนุญาต

(๑) ภาพยนตร์ข่าวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หรือรวมทั้งสิ่งโฆษณาข่าว เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นด้วย

(๒) ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นเพื่อดูเป็นการส่วนตัวภายในครอบครัวโดยมิใช่เพื่อธุรกิจการค้า

(๓) ภาพยนตร์ของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น องค์การของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ที่สร้างขึ้นเพื่อเผยแพร่หรือส่งเสริมการดำเนินงานของหน่วยงานนั้น

(๔) ภาพยนตร์หรือสิ่งโฆษณาเพื่อการศึกษา หรือเผยแพร่ความรู้แก่ประชาชนของสถานศึกษาของทางราชการหรือเอกชนที่ทางราชการรับรอง

(๕) ภาพยนตร์ที่ถ่ายในโอกาสงานมหกรรมภาพยนตร์ระหว่างประเทศ ภายใต้การส่งเสริมของสภาภาพยนตร์แห่งชาติ

มาตรา ๒๓ ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นในประเทศไทยและนำส่งออกไปนอกราชอาณาจักร จะต้องเป็นภาพยนตร์ที่ได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการแล้วเท่านั้น

การขอรับใบอนุญาต หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอนุญาต ค่าธรรมเนียมการอนุญาต ลักษณะเครื่องหมายการอนุญาตที่ประทับหรือประกอบหรือติดกับภาพยนตร์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นในประเทศไทยและนำส่งออกไปนอกราชอาณาจักรในกรณีดังต่อไปนี้ไม่ต้องมีใบอนุญาต

(๑) เป็นภาพยนตร์ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๒ แล้ว

(๒) ภาพยนตร์ข่าว หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หรือรวมทั้งสิ่งโฆษณาข่าว เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นด้วย

(๓) ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นเพื่อดูเป็นการส่วนตัวภายในครอบครัว โดยมิใช่เพื่อธุรกิจการค้า

(๔) ภาพยนตร์ของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น องค์การของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ที่สร้างขึ้นเพื่อเผยแพร่ หรือส่งเสริมการดำเนินงานของหน่วยงานนั้น

(๕) ภาพยนตร์เพื่อการศึกษาของสถานศึกษาของทางราชการ หรือเอกชนที่ทางราชการ
รับรอง

(๖) ภาพยนตร์ของทางราชการหรือเอกชนที่ทางราชการรับรอง ซึ่งมีความประสงค์เพื่อ
เผยแพร่ประชาสัมพันธ์หรือเพื่อร่วมงานเทศกาลหรือเพื่อการประกวดในต่างประเทศ

มาตรา ๒๕ การตรวจพิจารณาภาพยนตร์ ให้คณะกรรมการมีคำสั่งภายใน ๑๔ วัน นับ
แต่วันที่ได้รับคำขอ

มาตรา ๒๖ การได้รับใบอนุญาตตามหมวดนี้ไม่ทำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตพ้นจากความรับผิด
ในทางแพ่งหรือทางอาญาอันเกิดการฉายภาพยนตร์นั้น

มาตรา ๒๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานมหรสพที่ทำการฉายภาพ
ยนตร์ เพื่อตรวจดูใบอนุญาต และตรวจดูว่าการฉายภาพยนตร์นั้นถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนดใน
ใบอนุญาตหรือไม่

ให้สมาชิกสภา กรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวล
กฎหมายอาญา

หมวด ๔

การอุทธรณ์

มาตรา ๒๘ ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์ ประกอบด้วยประธานสภาภาพยนตร์แห่งชาติ
เป็นประธานคณะกรรมการอุทธรณ์ และผู้ทรงคุณวุฒิที่สภาแต่งตั้งอีกจำนวนไม่เกินสี่คน

เจ้าของภาพยนตร์ หรือผู้ยื่นคำขอให้คณะกรรมการตรวจพิจารณาตามมาตรา ๒๑ หรือ
๒๓ ถ้าไม่เห็นด้วยและต้องการอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการ ให้อุทธรณ์ไปยังคณะกรรมการ
อุทธรณ์ได้ภายใน ๑๔ วันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง

ให้คณะกรรมการอุทธรณ์วินิจฉัยชี้ขาด โดยสั่งยืนตาม กลับ หรือแก้ไขคำสั่งของคณะ
กรรมการ และแจ้งให้คณะกรรมการและผู้อุทธรณ์ทราบภายใน ๑๔ วันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

หมวด ๕

กองทุนส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย

มาตรา ๒๙ ให้จัดตั้ง "กองทุนส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย" มีฐานะเป็น
นิติบุคคล โดยมีวัตถุประสงค์เป็นแหล่งเงินทุนในการส่งเสริมการสร้างภาพยนตร์ไทยตามนโยบาย
ของสภา

ให้ที่ประชุมสภามีมติแต่งตั้งประธานกองทุนคนหนึ่งและผู้บริหารกองทุนอีกไม่เกิน
หกคนรวมเข้าเป็นคณะผู้บริหารกองทุน

ห้ามมิให้บุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ เป็นคณะผู้บริหารกองทุน การแต่งตั้งและถอดถอนคณะผู้บริหารกองทุนให้กระทำโดยมติของที่ประชุมสภา

มาตรา ๓๐ ให้ผู้ประกอบการกิจการฉายภาพยนตร์หักเงินรายได้จากการฉายภาพยนตร์ที่ได้รับอนุญาตนำส่งเป็นเงินสมทบเข้ากองทุน โดยหลักเกณฑ์ วิธีการส่งเงินสมทบ และจำนวนเงินสมทบ ให้กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๑ ให้กองทุนมีรายได้ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล
- (๒) เงินบริจาค
- (๓) เงินค่าธรรมเนียมการตรวจพิจารณาภาพยนตร์
- (๔) เงินสมทบตามมาตรา ๓๐
- (๕) ดอกเบี้ยและผลประโยชน์อื่นๆ ของกองทุน

หมวด ๖

การร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

มาตรา ๓๒ ถ้าผู้ใดเห็นว่า สมาชิกสภา คณะกรรมการ หรือคณะกรรมการอุทธรณ์ พนักงานเจ้าหน้าที่ ละเมิดสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นโดยการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมาตรา ๓๔ ให้ความคุ้มครอง หรือละเมิดกฎหมาย หรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎหมายทำให้เกิดความเสียหายต่อตนเองขึ้น ผู้นั้น มีสิทธิร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเพื่อให้ดำเนินการตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๔ ได้

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๓ ผู้ใดฝ่าฝืนนำภาพยนตร์ออกฉาย หรือส่งไปฉายต่างประเทศโดยไม่ส่งให้คณะกรรมการภาพยนตร์แห่งชาติตรวจพิจารณาก่อน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๓๔ ผู้ใดกระทำความผิดและได้รับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อพ้นโทษแล้ว กระทำความผิด ในฐานเดียวกันอีกภายในระยะเวลาสองปีหลังจากพ้นโทษ ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของความผิดฐานนั้น

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่ถูกกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษสำหรับความผิดนั้นด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ว่า ตนมิได้มีส่วนร่วมหรือรู้เห็นการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ฉบับร่างโดย
พรรคชาติพัฒนา

กันยายน 2546

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติกาพนยนต์ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติกาพนยนต์ พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบมาเพื่อโปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา และหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาดำเนินการตามรัฐธรรมนูญต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชัย จิตร์พัฒน์ศิริ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติพัฒนา

จังหวัดนครราชสีมา

(นายพงษ์พิช รุ่งเป้า)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติพัฒนา

จังหวัดนครราชสีมา

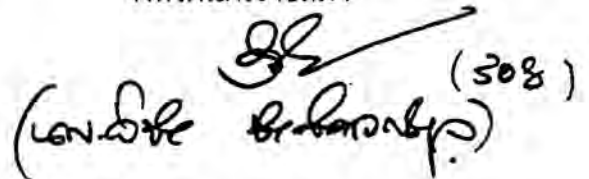

(นายประชาติปไตย์ คำสิงห์นอก)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติพัฒนา

จังหวัดนครราชสีมา

กราบเรียนประธานสภาผู้แทนราษฎร

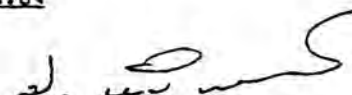
(นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ) (308)

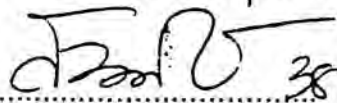
พรรคชาติพัฒนา ได้พิจารณาแล้วมีมติให้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อสภาผู้แทนราษฎรได้

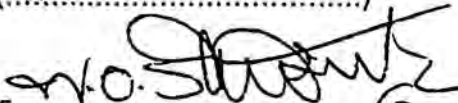
(นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ)

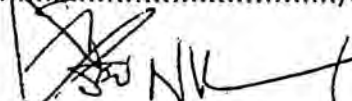
หัวหน้าพรรคชาติพัฒนา

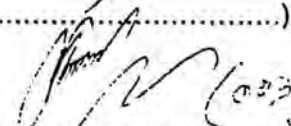
မိန့်ပေး

1.
(ကျေးဇူးပြု၍ ဖြေဆိုရန်) 442

3. 382
(အချိန်ကွဲ နှစ်စာအုပ်)

5.
320
(ကျေးဇူးပြု၍ ဖြေဆိုရန်)

7. (342)
(.....)

9. (333)
(ကျေးဇူးပြု၍ ဖြေဆိုရန်)

11. 119
(ကျေးဇူးပြု၍ ဖြေဆိုရန်)

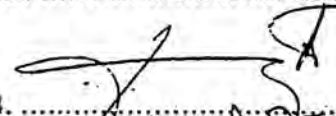
13.
(.....)

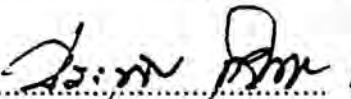
15.
(.....)

17.
(.....)

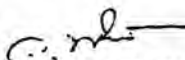
19.
(.....)

2.
(ကျေးဇူးပြု၍ ဖြေဆိုရန်) 485

4. 177
(ကျေးဇူးပြု၍ ဖြေဆိုရန်)

6. 196
(ကျေးဇူးပြု၍ ဖြေဆိုရန်)

8. - 383
(.....)

10. 332
(ကျေးဇူးပြု၍ ဖြေဆိုရန်)

12.
(.....)

14.
(.....)

16.
(.....)

18.
(.....)

20. 29
(ကျေးဇူးပြု၍ ဖြေဆိုရန်)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติต่างๆ จึงไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมภาพยนตร์ให้ชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น รวมทั้งสอดคล้องกับสภาพของการประกอบกิจการตามที่เป็นอยู่ในปัจจุบันด้วย นอกจากนี้ ได้กำหนดให้จัดตั้งสภาภาพยนตร์แห่งชาตินี้ ประกอบด้วยตัวแทนจากผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์ในสาขาต่างๆ เพื่อให้เป็นองค์กรวิชาชีพที่มีหน้าที่กำกับดูแลและส่งเสริมการประกอบอาชีพในสาขาเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ภาพยนตร์
พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่ง
มาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๙ วรรคสอง และมาตรา ๔๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราช
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๔...
- (๒) พระราชบัญญัติภาพยนตร์ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๙
- (๓) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๕ ลงวันที่ ๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ภาพยนตร์” หมายความว่า ภาพ เสียง รวมทั้งข้อความความที่มีการถ่าย อัด หรือ บันทึกไว้ในฟิล์มหรือวัสดุใดๆ ที่สามารถถ่ายทอดออกมาให้เป็นเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่างๆ ได้ในลักษณะต่อเนื่องกันด้วยเครื่องฉายภาพยนตร์หรือเครื่องมืออื่นใด และให้หมายความรวมถึงส่วนหนึ่ง ส่วนใดของภาพยนตร์ที่ใช้เพื่อการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์ด้วย

“ทำภาพยนตร์” หมายความว่า การถ่าย อัด บันทึก หรือทำด้วยวิธีอื่นใดซึ่งภาพหรือข้อความเพื่อให้เป็นภาพยนตร์

“ฉายภาพยนตร์” หมายความว่า การถ่ายทอดภาพยนตร์ออกมาเป็นภาพ เสียง หรือข้อความด้วยเครื่องฉายภาพยนตร์หรือเครื่องมืออื่นใดในลักษณะเดียวกัน

“สื่อโฆษณาภาพยนตร์” หมายความว่า ภาพวาด ภาพถ่าย หรือรูปถ่ายอย่างอื่น เอกสาร หนังสือ รวมทั้งสิ่งใดๆ ที่ทำให้ปรากฏซึ่งภาพ ข้อความ หรือตัวหนังสือ เพื่อใช้ในการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์ไม่ว่าด้วยวิธีใดๆ ก็ตาม

“สถานมหรสพ” หมายความว่า สถานที่ที่จัดให้มีการฉายภาพยนตร์ให้บุคคลทั่วไปเข้าชมไม่ว่าจะมีการเรียกเก็บเงินหรือประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นหรือไม่ก็ตาม

“สภา” หมายความว่า สภาภาพยนตร์แห่งชาติ

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกภาพยนตร์แห่งชาติ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการภาพยนตร์แห่งชาติ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการภาพยนตร์แห่งชาติ

“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนประจำจังหวัดแล้วแต่กรณี ซึ่งสภาภาพยนตร์แห่งชาติแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการตำรวจซึ่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติแต่งตั้งให้เป็นผู้ตรวจการทำและการฉายภาพยนตร์ตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

ภาพยนตร์แห่งชาติ

มาตรา ๖ ให้มีสภาภาพยนตร์แห่งชาติ มีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยให้ประกอบด้วยกรรมการซึ่งได้รับการเลือกจากผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์สาขาอาชีพละหนึ่งคน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินสามคน

การเลือกกรรมการจากผู้ประกอบอาชีพในแต่ละสาขาอาชีพตามวรรคหนึ่ง ให้ทำตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับ

ให้กรรมการซึ่งได้รับการเลือกตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งสมาชิกผู้ทรงคุณวุฒิจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์เกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์หรือการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์

มาตรา ๗ กรรมการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย ถ้ามีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติต้องได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี
- (๒) อายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ
- (๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๖) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๗) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกราชการหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่

มาตรา ๘ กรรมการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี สมาชิกซึ่งมาจากการเลือกจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการชุดใหม่จะเข้ารับหน้าที่

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
 - (๒) ลาออก
 - (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗
 - (๔) ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการ
 - (๕) สภามีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการเท่าที่มีอยู่ให้ถอดถอนออกจากตำแหน่งเพราะเหตุมีความพหุติในทางเสื่อมเสียต่อการปฏิบัติหน้าที่
 - (๖) รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๔๖
- เมื่อกรรมการซึ่งได้รับเลือกจากสาขาอาชีพใดพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระตามวรรคหนึ่งให้

บุคคลในสาขาอาชีพนั้นดำเนินการเลือกกันเองเพื่อเป็นกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง เว้นแต่วาระของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการเลือกก็ได้

กรรมการที่ได้รับเลือกเข้ามาแทนให้อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการที่ตบ

มาตรา ๑๐ ให้สภามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายและแผนหลักต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์และการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย

(๒) พิจารณากำหนดแนวทางปฏิบัติตามนโยบายและแผนหลักซึ่งคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว

(๓) ประสานงานเกี่ยวกับการสนับสนุนช่วยเหลืออุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยระหว่างส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานของเอกชน

(๔) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบายและแผนหลักตลอดจนแนวทางปฏิบัติตาม (๑) และ (๒)

(๕) เสนอความเห็นหรือให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์หรือกฎหมายอื่นที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนากิจการภาพยนตร์

(๖) แต่งตั้งคณะกรรมการตามมาตรา ๑๕

(๗) แต่งตั้งนายทะเบียน

(๘) แต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณตามมาตรา ๓๕

(๙) แต่งตั้งกรรมการอุทธรณ์ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๔

(๑๐) ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาบุคลากร รวมถึงการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับวิชาการภาพยนตร์

(๑๑) ออกข้อบังคับสภาว่าด้วย

(ก) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเลือกสมาชิก

(ข) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขรวมทั้งมาตรการเพื่อความปลอดภัย

ในการทำภาพยนตร์

(ค) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเป็นผู้ประกอบอาชีพตามสายอาชีพเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์

(ง) การจดทะเบียนและการเพิกถอนการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบกิจการฉายภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๒ และมาตรา ๔๓ (๔)

(จ) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจภาพยนตร์และสื่อโฆษณาภาพยนตร์

(๕) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และลักษณะเครื่องหมายการอนุญาตสำหรับการนำภาพยนตร์ออกฉาย การส่งภาพยนตร์ออกไปนอกราชอาณาจักร และการใช้สื่อโฆษณาภาพยนตร์

(๖) ค่าธรรมเนียมการตรวจพิจารณาภาพยนตร์และสื่อโฆษณาภาพยนตร์

(๗) จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพในสาขาอาชีพเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์และการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

(๘) วิธีพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณตามมาตรา ๓๙

(๙) การอื่นใดตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้หรือในกฎหมายอื่น

(๑๒) จัดทำรายงานผลการดำเนินการประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๑๑ ให้สภามีประธานสภาหนึ่งคนและรองประธานสภาอีกไม่เกินสามคน ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้กรรมการซึ่งมาจากการเลือกครบตามจำนวนที่ระบุไว้ในมาตรา ๖ แล้ว ให้กรรมการดังกล่าวประชุมเพื่อเลือกกันเองเป็นประธานสภาหนึ่งคน รองประธานสภาไม่เกินสามคนเพื่อทำหน้าที่เป็นรองประธานสภาเรียงลำดับตามจำนวนรองประธานสภาที่จะพึงมี และเป็นเลขาธิการสภาหนึ่งคน รวมทั้งแต่งตั้งกรรมการ

มาตรา ๑๒ ประธานสภามีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการประชุมและมีอำนาจออกคำสั่งใดๆ ตามความจำเป็นเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในการประชุม

(๒) ควบคุมและดำเนินกิจการของสภาให้เป็นไปตามข้อบังคับและมติของสภา

(๓) เป็นผู้แทนสภาในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก

(๔) อำนาจและหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

มาตรา ๑๓ การประชุมสภาต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานสภาเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานสภาไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานสภาคนหนึ่งเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภา และถ้ารองประธานสภาคนหนึ่งไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสภาคนถัดไปปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาตามลำดับ

การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๕ สภามีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นหรือ
ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่สภามอบหมายก็ได้
การประชุมของคณะอนุกรรมการให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับสภา

หมวด ๒ คณะกรรมการภาพยนตร์แห่งชาติ

มาตรา ๑๕ ให้มีคณะกรรมการภาพยนตร์แห่งชาติ ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่ง
และกรรมการอื่นอีกสิบคน ซึ่งสภาแต่งตั้ง
ให้ประธานกรรมการแต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

มาตรา ๑๖ กรรมการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ เว้นแต่ต้องมี
อายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์ และมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านกิจการภาพยนตร์ การศึกษา วัฒนธรรม
เศรษฐกิจและสังคม การสื่อสารมวลชน วารสารศาสตร์ หรือนิเทศศาสตร์
- (๒) เคยเป็นหรือเป็นผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวข้องกับกิจการภาพยนตร์ติดต่อกันไม่น้อยกว่าห้าปี
- (๓) เคยทำงานหรือทำงานในองค์กรเอกชนหรือองค์กรของรัฐที่มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมกิจการ
ภาพยนตร์ เพื่อสาธารณประโยชน์ เพื่อเด็กและสตรี เพื่อศิลปวัฒนธรรม หรือเพื่อคุ้มครองผู้
บริโภค

มาตรา ๑๗ กรรมการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่ได้
แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการ
ใหม่

มาตรา ๑๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗

(๔) สภามีมติให้ออกเพราะเหตุบกพร่องอย่างร้ายแรงในการปฏิบัติหน้าที่ หรือปฏิบัติหน้าที่ โดยไม่สุจริต

มาตรา ๑๙ เมื่อตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนครบวาระ ให้สภาดำเนินการแต่งตั้งแทน ตำแหน่งที่ว่าง เว้นแต่วาระของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน สภาจะไม่แต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง ก็ได้

มาตรา ๒๐ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ตรวจสอบพิจารณาคำขอและออกใบอนุญาตให้นำภาพยนตร์ออกฉาย ใบอนุญาตให้ส่งภาพยนตร์ออกไปนอกราชอาณาจักร และใบอนุญาตให้ใช้สื่อโฆษณาภาพยนตร์
- (๒) พิจารณาและดำเนินการในเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจการภาพยนตร์หรือการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ตามที่สภามอบหมาย
- (๓) จัดทำรายงานผลการดำเนินการประจำปีเสนอต่อสภา

มาตรา ๒๑ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายดีได้
การประชุมของคณะอนุกรรมการให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับสภา

หมวด ๓ การทำและฉายภาพยนตร์

มาตรา ๒๒ ผู้ประกอบกิจการฉายภาพยนตร์ต้องจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบกิจการฉายภาพยนตร์

การยื่นคำขอจดทะเบียนในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนกลางสำหรับจังหวัดอื่นให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนประจำจังหวัด

การขอและการจดทะเบียนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับสภา

ผู้ประกอบกิจการฉายภาพยนตร์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับ

มาตรา ๒๓ ผู้ใดประสงค์จะทำภาพยนตร์ต้องแจ้งให้คณะกรรมการทราบล่วงหน้า
วิธีการแจ้ง หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการทำภาพยนตร์ รวมทั้งค่าธรรมเนียมการทำ
ภาพยนตร์ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับสภา

มาตรา ๒๔ ผู้ทำภาพยนตร์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขรวมทั้งมาตรการ
เพื่อความปลอดภัยในการทำภาพยนตร์ตามที่กำหนดในข้อบังคับสภา

มาตรา ๒๕ ภาพยนตร์ที่จะนำออกฉายในสถานมหรสพและสื่อโฆษณาภาพยนตร์ที่จะนำ
ออกใช้โฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์ต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการก่อน

การขอรับใบอนุญาต การขอใบอนุญาต และลักษณะเครื่องหมายการอนุญาตที่ประทับ
หรือประทับหรือติดกับภาพยนตร์หรือสื่อโฆษณาภาพยนตร์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ
เงื่อนไข ที่กำหนดในข้อบังคับสภา

มาตรา ๒๖ ภาพยนตร์และสื่อโฆษณาภาพยนตร์ใดที่มีลักษณะเป็นการฝ่าฝืนหรือขัดต่อ
ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้คณะกรรมการมีอำนาจแก้ไขหรือตัดทอนก่อน
ออกใบอนุญาตให้ฉายหรือให้ใช้เพื่อการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์หรือไม่ออกใบอนุญาตก็
ได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข รวมทั้งค่าธรรมเนียมในการตรวจพิจารณาภาพยนตร์และสื่อ
โฆษณาภาพยนตร์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับสภา

มาตรา ๒๗ การฉายภาพยนตร์ในกรณีดังต่อไปนี้ ไม่ต้องได้รับอนุญาต

- (๑) ภาพยนตร์ข่าวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หรือรวมทั้งสิ่งโฆษณาข่าวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
นั้นด้วย
- (๒) ภาพยนตร์ที่ทำขึ้นเพื่อดูเป็นการส่วนตัวภายในครอบครัว โดยมีใช้เพื่อธุรกิจการค้า
- (๓) ภาพยนตร์ที่กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น องค์การ
ของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ทำขึ้นเพื่อเผยแพร่หรือส่งเสริมการดำเนินงานของหน่วยงานนั้น
- (๔) ภาพยนตร์หรือสิ่งโฆษณาเพื่อการศึกษาหรือเผยแพร่ความรู้แก่ประชาชนของสถานศึกษา
ของทางราชการหรือสถานศึกษาของเอกชนที่ทางราชการรับรอง
- (๕) ภาพยนตร์ที่ฉายในงานมหกรรมภาพยนตร์ระหว่างประเทศภายใต้การส่งเสริมของสภา

มาตรา ๒๘ การส่งภาพยนตร์ที่ทำขึ้นในประเทศไทยออกไปนอกราชอาณาจักรต้องได้รับใบ
อนุญาตจากคณะกรรมการก่อน

การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต ค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต และลักษณะ เครื่องหมายการอนุญาตที่ประทับหรือประกอบหรือติดกับภาพยนตร์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับสภา

มาตรา ๒๙ ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นในประเทศไทยและการนำส่งออกไปนอกราชอาณาจักรในกรณีดังต่อไปนี้ ไม่ต้องมีใบอนุญาต

(๑) เป็นภาพยนตร์ที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๗

(๒) ภาพยนตร์ของทางราชการหรือเอกชนที่ทางราชการรับรอง ซึ่งมีความประสงค์เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์หรือเพื่อร่วมงานเทศกาลหรือเพื่อการประกวดในต่างประเทศ

มาตรา ๓๐ ให้คณะกรรมการตรวจพิจารณาภาพยนตร์และคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการฉายภาพยนตร์ให้แล้วเสร็จภายในเวลาสิบสี่วันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

มาตรา ๓๑ การได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการฉายภาพยนตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ทำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตพ้นจากความรับผิดในทางแพ่งหรือทางอาญาอันเกิดจากการฉายภาพยนตร์นั้น

หมวด ๔

จรรยาบรรณของผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์

มาตรา ๓๒ ผู้ประกอบอาชีพในสาขาอาชีพเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์ต้องรักษาจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์ตามที่กำหนดในข้อบังคับสภา

มาตรา ๓๓ บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายหรือพบการประทุพผิตผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์ของผู้ประกอบอาชีพในสาขาอาชีพเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์ มีสิทธิกล่าวหาผู้ก่อให้เกิดความเสียหายนั้น โดยทำเรื่องยื่นต่อสภา

สมาชิกหรือบุคคลอื่นมีสิทธิกล่าวโทษผู้ประกอบอาชีพในสาขาอาชีพเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์ว่าผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเกี่ยวกับกิจการแพทยโดยแจ้งเรื่องต่อสภา

สิทธิการกล่าวหาตามวรรคหนึ่งหรือสิทธิกล่าวโทษตามวรรคสองสิ้นสุดเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายหรือผู้กล่าวโทษรู้เรื่องราวประทุพผิตผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์ดังกล่าวและรู้ตัวผู้ประทุพผิต

การถอนเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษที่ได้ยื่นไว้แล้วนั้น ไม่เป็นเหตุให้ระงับการดำเนิน
การตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๔ เมื่อให้สภาได้รับเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษตามมาตรา ๓๓ ให้เสนอ
เรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๓๕ ให้สภาแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณ ประกอบด้วยประธานกรรมการ
จรรยาบรรณคนหนึ่งและกรรมการจรรยาบรรณตามจำนวนที่สภากำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสามคน
กรรมการจรรยาบรรณต้องแต่งตั้งจากบุคคลในสาขาอาชีพเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์ซึ่งมีคุณ
สมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้ประกอบอาชีพในสาขาอาชีพเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์มาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี
- (๒) ไม่เคยถูกลงโทษฐานประพฤติผิดจรรยาบรรณ

มาตรา ๓๖ กรรมการจรรยาบรรณมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับแต่งตั้ง
ใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

กรรมการจรรยาบรรณซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระต้องปฏิบัติหน้าที่ไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้ง
กรรมการจรรยาบรรณใหม่

มาตรา ๓๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการจรรยาบรรณพ้นจากตำแหน่ง
เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง
- (๔) สภามีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม

มาตรา ๓๘ เมื่อตำแหน่งกรรมการจรรยาบรรณว่างลงก่อนครบวาระ ให้สภาดำเนินการแต่งตั้ง
ตัวแทนตำแหน่งที่ว่าง เว้นแต่วาระของกรรมการจรรยาบรรณเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน สภาจะไม่
ดำเนินการแต่งตั้งตัวแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

ให้กรรมการจรรยาบรรณซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่
เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๓๙ คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยกรณีที่มีการกล่าวหาผู้ประกอบอาชีพในสาขาอาชีพเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์ประพตติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ

วิธีพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับของสภา

มาตรา ๔๐ คณะกรรมการจรรยาบรรณจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งแทนคณะกรรมการจรรยาบรรณได้

การปฏิบัติการของคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับสภา

มาตรา ๔๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการจรรยาบรรณ และคณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้ง ให้กรรมการจรรยาบรรณและอนุกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือวัตถุใดๆ เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณา

มาตรา ๔๒ ให้ประธานกรรมการจรรยาบรรณมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษพร้อมทั้งส่งสำเนาเรื่องที่กล่าวหาหรือกล่าวโทษให้ผู้ประกอบอาชีพในสาขาอาชีพเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์ซึ่งถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันเริ่มพิจารณา

ผู้ถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษมีสิทธิทำคำชี้แจงหรือนำพยานหลักฐานใด ๆ ส่งให้คณะกรรมการจรรยาบรรณหรือคณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งจากประธานกรรมการจรรยาบรรณหรือภายในเวลาที่คณะกรรมการจรรยาบรรณกำหนด

มาตรา ๔๓ คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ยกข้อกล่าวหา

(๒) ตักเตือน

(๓) ภาคทัณฑ์

(๔) เพิกถอนการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบกิจการฉายภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๒

หมวด ๕
การอุทธรณ์

มาตรา ๔๔ ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์ ประกอบด้วยประธานสภาภาพยนตร์แห่งชาติเป็นประธานคณะกรรมการอุทธรณ์ และผู้ทรงคุณวุฒิที่สภาแต่งตั้งอีกจำนวนไม่เกินสี่คน

เจ้าของภาพยนตร์หรือผู้ยื่นคำขอให้คณะกรรมการตรวจพิจารณาตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๘ และผู้กล่าวหาหรือกล่าวโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาหรือกล่าวโทษตามมาตรา ๓๓ อาจอุทธรณ์ผลการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ หรือผลการพิจารณาข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการจรรยาบรรณต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง

ให้คณะกรรมการอุทธรณ์พิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จ และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์และคณะกรรมการหรือคณะกรรมการจรรยาบรรณแล้วแต่กรณี ทราบภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

ในกรณีที่ไม่มี การอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือในกรณีที่คณะกรรมการอุทธรณ์วินิจฉัยอุทธรณ์เป็นประการใดแล้วให้ถือเป็นที่สุด และให้ผู้เกี่ยวข้องปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการจรรยาบรรณหรือคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการอุทธรณ์ แล้วแต่กรณี

หมวด ๖
การกำกับดูแล

มาตรา ๔๕ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำกับดูแลการดำเนินงานของสภาและการประกอบอาชีพในสาขาอาชีพเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์

(๒) สั่งเป็นหนังสือให้ประธานสภาหรือสมาชิกชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของสภาและจะให้ส่งเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินงานหรือรายงานการประชุมของสภาก็ได้

(๓) สั่งเป็นหนังสือให้สภาระงับหรือแก้ไขการกระทำใดๆ ที่ปรากฏว่าขัดต่อกฎหมายหรือข้อบังคับสภา

มาตรา ๔๖ เมื่อปรากฏว่าสภาไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐมนตรีตามมาตรา ๔๕ หรือมีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่าประธานสภาหรือสมาชิกคนหนึ่งคนใดกระทำการขัดต่อกฎหมายหรือข้อบังคับ

ของสภา หรือกระทำการอันเป็นเสื่อมเสียอย่างร้ายแรงแก่สภา ให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี
อำนาจสั่งให้ประธานสภาหรือสมาชิกคนนั้นพ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีที่รัฐมนตรีจะมีคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ประกอบอาชีพในสาขาอาชีพ
เกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์ จำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน เป็นคณะกรรมการสอบสวน คณะกรรมการสอบ
สวนต้องรีบทำการสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยเร็วแล้วเสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อ
รัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ

คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๔๗ ในกรณีรัฐมนตรีมีคำสั่งตามมาตรา ๔๖ ให้สมาชิกทั้งหมดของสภาพ้นจาก
ตำแหน่งให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติมาตรา ๗ เท่ากับจำนวนสมาชิกที่จะมีได้ตามมาตรา ๖
เป็นสมาชิกชั่วคราวแทนสมาชิกที่พ้นจากตำแหน่งในวันเดียวกันกับวันที่รัฐมนตรีมีคำสั่งให้สมาชิกพ้น
จากตำแหน่ง

ให้สมาชิกชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อให้มีการ
เลือกสมาชิกใหม่ตามมาตรา ๖ และดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รัฐมนตรีมีคำ
สั่งแต่งตั้งสมาชิกชั่วคราว

เมื่อสมาชิกใหม่เข้ารับหน้าที่แล้ว ให้สมาชิกชั่วคราวซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๔๘ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ
ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบการประกอบกิจการฉายภาพยนตร์และการทำภาพยนตร์ เพื่อให้เป็นไปตามบท
บัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในสถานมหรสพในระหว่างที่มีการฉายภาพยนตร์เพื่อตรวจสอบการกระทำที่
อาจเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติหรือไม่ปฏิบัติตามที่กำหนดในใบอนุญาต

เมื่อพบการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และ
มาตรา ๒๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งระงับการประกอบกิจการฉายภาพยนตร์เป็นการชั่วคราว
หรือให้หยุดทำหรือหยุดภาพยนตร์ดังกล่าวได้

มาตรา ๔๙ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราช
บัญญัตินี้ คณะกรรมการอาจมอบหมายให้กรรมการหรือบุคคลใดทำการช่วยเหลือการปฏิบัติหน้าที่
ของพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้

ในการช่วยเหลือการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้ได้รับมอบ
หมายจากคณะกรรมการนั้นเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย โดยอนุโลม

มาตรา ๕๐ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ช่วยเหลือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๙ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๗ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๑ ผู้ใดประกอบกิจการฉายภาพยนตร์โดยมิได้จดทะเบียน ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสองแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละสองพันบาทตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติตาม

มาตรา ๕๒ ผู้ใดนำภาพยนตร์ออกฉายหรือส่งภาพยนตร์ออกไปนอกราชอาณาจักรโดยมิได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๕๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับสภาที่ออกตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

มาตรา ๕๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการจรรยาบรรณ หรือคณะกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๔ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๕ ผู้ใดกระทำความผิดและได้รับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ หากกระทำความผิดในฐานเดียวกันอีกภายในระยะเวลาหนึ่งปีหลังจากการกระทำความผิดครั้งก่อน ต้องระวางโทษเป็นทวีคูณ

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่มีผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษสำหรับความผิดนั้นด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ว่าตนมิได้มีส่วนร่วม หรือรู้เห็นการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๗ คำขออนุญาตฉายภาพยนตร์หรือคำขอนำภาพยนตร์ออกนอกราชอาณาจักร และการอนุญาตกรณีดังกล่าวที่ได้ให้ไว้ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ ให้ถือว่าเป็นคำขอและการอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม และให้อยู่ในบังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๘ ผู้ใดประกอบกิจการฉายภาพยนตร์อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ต่อนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๙ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้สมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติเสนอรายชื่อผู้ซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ ตามจำนวนที่เห็นสมควรต่อรัฐมนตรีเพื่อแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ตรวจพิจารณาภาพยนตร์เป็นการชั่วคราว จนกว่าคณะกรรมการตามมาตรา ๑๕ จะเข้ารับหน้าที่

มาตรา ๖๐ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้สมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติเสนอรายชื่อผู้ประกอบอาชีพในสาขาอาชีพเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์ ซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ ต่อรัฐมนตรีเพื่อแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ดำเนินการให้มีการเลือกผู้ซึ่งจะเป็นสมาชิกจากแต่ละสาขาอาชีพตามมาตรา ๖ และให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งดังกล่าวดำเนินการให้มีการเลือกให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง

มาตรา ๖๑ ให้สภาดำเนินการออกข้อบังคับตามมาตรา ๒๖ วรรคสอง ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการออกข้อบังคับดังกล่าวห้ามมิให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๒๖ วรรคสองมาใช้บังคับ

.....
.....

ฉบับยกร่างโดย
สมาพันธ์สมาคมภาพยนตร์แห่งชาติ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช 2473 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติต่าง ๆ จึงไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมภาพยนตร์ให้ชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น รวมทั้งสอดคล้องกับสภาพของการประกอบกิจการตามที่เป็นอยู่ในปัจจุบันด้วย นอกจากนี้ ได้กำหนดให้จัดตั้งสภาภาพยนตร์แห่งชาติขึ้น ประกอบด้วยตัวแทนจากผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับกิจการอุตสาหกรรมภาพยนตร์ เพื่อให้เป็นองค์กรวิชาชีพที่มีหน้าที่กำกับดูแลและส่งเสริมการประกอบอาชีพเกี่ยวกับกิจการอุตสาหกรรมภาพยนตร์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

- (1) พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช 2473
- (2) พระราชบัญญัติภาพยนตร์ (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2479
- (3) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 205 ลงวันที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2515

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“ภาพยนตร์” หมายความว่า ภาพ เสียง รวมทั้งข้อความที่มีการถ่าย ชัด หรือบันทึกไว้ในฟิล์มหรือวัสดุใด ๆ ที่สามารถถ่ายทอดออกมาให้เป็นเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ในลักษณะต่อเนื่องกันด้วยเครื่องฉายภาพยนตร์หรือเครื่องมืออื่นใด และให้หมายความรวมถึงส่วนหนึ่งส่วนใดของภาพยนตร์ที่ใช้เพื่อการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์ด้วย

“ฉายภาพยนตร์” หมายความว่า การถ่ายทอดภาพยนตร์ออกมาเป็นภาพ เสียง หรือข้อความด้วยเครื่องฉายภาพยนตร์หรือเครื่องมืออื่นใดในลักษณะเดียวกัน

“สื่อโฆษณาภาพยนตร์” หมายความว่า ภาพวาด ภาพถ่าย หรือรูปถ่ายอย่างอื่น เอกสารหนังสือ รวมทั้งสิ่งใด ๆ ที่ทำให้ปรากฏซึ่งภาพ ข้อความ หรือตัวหนังสือ เพื่อใช้ในการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์ที่นำออกฉายเรื่องนั้น ๆ ไม่ว่าจะด้วยวิธีใด ๆ ก็ตาม

“สถานมหรสพ” หมายความว่า สถานที่ที่จัดให้มีการฉายภาพยนตร์ให้บุคคลทั่วไปรับชม ไม่ว่าจะมีการเรียกเก็บเงินหรือประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นหรือไม่ก็ตาม

“สภา” หมายความว่า สภาภาพยนตร์แห่งชาติ

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสภาภาพยนตร์แห่งชาติ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการภาพยนตร์แห่งชาติ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการภาพยนตร์แห่งชาติ

“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนสภาส่วนกลาง หรือนายทะเบียนสภาส่วนจังหวัดแล้วแต่กรณี ซึ่งสภาภาพยนตร์แห่งชาติแต่งตั้งให้ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการตำรวจซึ่งผู้บังคับบัญชาการ
ตำรวจแห่งชาติแต่งตั้งให้เป็นผู้ตรวจการฉายภาพยนตร์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด 1 สภาภาพยนตร์แห่งชาติ

มาตรา 6 ให้มีสภาภาพยนตร์แห่งชาติ มีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยให้ประกอบ
ด้วย กรรมการซึ่งได้รับการเลือกจากผู้ประกอบอาชีพในสมาคมที่เกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์
สมาคมละ 1 คน จำนวน 12 คน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินสามคน

การเลือกกรรมการจากผู้ประกอบอาชีพในแต่ละสมาคมตามวรรคหนึ่ง ให้ทำ
ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับสภา

ให้กรรมการซึ่งได้รับการเลือกตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งสมาชิกผู้ทรงคุณวุฒิจากผู้
ความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์เกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์หรือการส่งเสริมอุตสาหกรรม
ภาพยนตร์

มาตรา 7 กรรมการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทย ถ้ามีสัญชาติไทย โดยการแปลงสัญชาติต้องได้สัญชาติไทย
มาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี
- (2) อายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์
- (3) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (4) ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ
- (5) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ
สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(6) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(7) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือ
รัฐวิสาหกิจเพราะทุจริตต่อหน้าที่

มาตรา 8 กรรมการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี กรรมการซึ่งมาจากการ
เลือกจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการ
ชุดใหม่จะเข้ารับหน้าที่

มาตรา 9 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(1) ตาย

(2) ลาออก

(3) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 7

(4) ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการ

(5) สภามีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการเท่า
มีอยู่ให้ถอดถอนออกจากตำแหน่งเพราะเหตุที่มีความประพฤติในทางเสื่อมเสียต่อการปฏิบัติหน้าที่

(6) รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 47

เมื่อกรรมการซึ่งได้รับเลือกจากสมาคมพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระตามวรรคหนึ่ง
ให้บุคคลในสมภาคนั้นดำเนินการเลือกกันเองเพื่อแทนตำแหน่งที่ว่าง เว้นแต่วาระของกรรมการ
เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการเลือกก็ได้

กรรมการที่ได้รับเลือกเข้ามาแทนให้อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่
ของกรรมการที่ตนแทน

มาตรา 10 ให้สภามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) เสนอนโยบายแผนหลักและแนวทางปฏิบัติต่อรัฐบาลเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์และการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย
- (2) ประสานงานเกี่ยวกับการสนับสนุนช่วยเหลืออุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย
ระหว่างส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานของเอกชน
- (2) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบายและแผนหลักตลอดจน
แนวทางปฏิบัติตาม (1) และ (2)
- (4) เสนอความเห็นหรือให้คำแนะนำต่อรัฐบาลในการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่
เกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์หรือกฎหมายอื่นที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนากิจการอุตสาหกรรม
ภาพยนตร์
- (5) แต่งตั้งคณะกรรมการตามมาตรา 15
- (6) แต่งตั้งนายทะเบียน
- (7) แต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณตามมาตรา 33
- (8) แต่งตั้งกรรมการอุทธรณ์ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา 42
- (9) แต่งตั้งคณะผู้บริหารกองทุนสวัสดิการสภาภาพยนตร์ตามมาตรา 43
- (10) ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาบุคลากร รวมถึงการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับ
วิชาการภาพยนตร์
- (11) ออกข้อบังคับสภาว่าด้วย
 - (ก) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเลือกสมาชิก
 - (ข) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข รวมทั้งมาตรการเพื่อความปลอดภัย
ในการทำภาพยนตร์ไทย
 - (ค) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเป็นผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับ
กิจการอุตสาหกรรมภาพยนตร์
 - (ง) การจดทะเบียนและการเพิกถอนการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบ
กิจการฉายภาพยนตร์ตามมาตรา 22 และมาตรา 41(4)

//(จ) หลักเกณฑ์...

(จ) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำหนดประเภทภาพยนตร์ และสื่อโฆษณาภาพยนตร์

(ข) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาต การออก ใบอนุญาตและลักษณะเครื่องหมายการอนุญาตสำหรับการนำภาพยนตร์ สื่อโฆษณาภาพยนตร์ ออกฉาย และการส่งภาพยนตร์ สื่อโฆษณาภาพยนตร์นั้น ๆ ออกไปนอกราชอาณาจักร

(ค) ค่าตอบแทนในการพิจารณา กำหนดประเภทภาพยนตร์และสื่อ โฆษณาภาพยนตร์เพื่อนำออกฉายและเผยแพร่

(ง) จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพในอาชีพเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์ และการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

(ฉ) วิธีพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณตามมาตรา 37

(ช) การหักเงินรายได้นำส่งเข้ากองทุนตามมาตรา 45

(ฅ) การอื่นใดตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้หรือในกฎหมายอื่น

(12) จัดทำรายงานผลการดำเนินการประจำปีเสนอต่อสภา

(13) จัดตั้งเงินกองทุนสวัสดิการสภาภาพยนตร์

มาตรา 11 ให้สภามีประธานสภาหนึ่งคนและรองประธานสภาอีกไม่เกินสามคน ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้กรรมการซึ่งมาจากการเลือกครบตามจำนวนที่ ระบุไว้ในมาตรา 6 แล้ว ให้กรรมการดังกล่าวประชุมเพื่อเลือกกันเองเป็นประธานสภา หนึ่งคน รองประธานสภาไม่เกินสามคน เพื่อทำหน้าที่เป็นรองประธานสภาเรียงลำดับตาม จำนวนรองประธานสภาที่จะพึงมี และเป็นเลขานุการสภาหนึ่งคน รวมทั้งแต่งตั้งกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ และให้ถือว่าวันประชุมดังกล่าวเป็นวันเริ่มวาระของการอยู่ในตำแหน่งกรรมการ

มาตรา 12 ประธานสภามีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) ดำเนินการประชุมและมีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ตามความจำเป็นเพื่อรักษา ความสงบเรียบร้อยในการประชุม

(2) ควบคุมและดำเนินกิจการของสภาให้เป็นไปตามข้อบังคับและมติของสภา

/(3) เป็นผู้แทน...

- (3) เป็นผู้แทนสภาในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก
- (4) อำนาจและหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

มาตรา 13 การประชุมสภาต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานสภาเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานสภาไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสภาคนหนึ่งเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภา และถ้ารองประธานสภาคนหนึ่งไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานสภาคนถัดไปปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภา ตามลำดับ

การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 14 สภามีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่สภามอบหมายก็ได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับสภา

หมวด 2

คณะกรรมการภาพยนตร์แห่งชาติ

มาตรา 15 ให้มีคณะกรรมการภาพยนตร์แห่งชาติ ประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่งคน และกรรมการอื่นอีกสิบคน ซึ่งสภาแต่งตั้ง

ให้ประธานกรรมการแต่งตั้งกรรมการหนึ่งคนเป็นเลขาธิการ

มาตรา 16 กรรมการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 7 เว้นแต่ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์ และมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(1) เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านกิจการภาพยนตร์ การศึกษา วัฒนธรรม เศรษฐกิจและสังคม การสื่อสารมวลชน วารสารศาสตร์ หรือนิเทศศาสตร์

(2) เคยเป็นหรือเป็นผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวข้องกับกิจการภาพยนตร์ติดต่อกัน ไม่น้อยกว่าห้าปี

(3) เคยทำงานหรือทำงานในองค์กรเอกชนหรือองค์กรของรัฐที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมกิจการภาพยนตร์ เพื่อสาธารณประโยชน์ เพื่อเด็กและสตรี เพื่อศิลปวัฒนธรรม หรือเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค

มาตรา 17 กรรมการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับกา แต่งตั้งใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการ แต่งตั้งกรรมการใหม่

มาตรา 18 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(1) ตาย

(2) ลาออก

(3) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 7

(4) สภามีมติให้ออกเพราะเหตุบกพร่องอย่างร้ายแรงในการปฏิบัติหน้าที่ หรือ ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริต

มาตรา 19 เมื่อตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนครบวาระ ให้สภาดำเนินการ แต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง เว้นแต่วาระของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน สภาจะไม่แต่งตั้ง แทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

/มาตรา 20...

มาตรา 20 คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ตรวจพิจารณากำหนดประเภทภาพยนตร์และออกใบอนุญาตให้นำภาพยนตร์และสื่อโฆษณาภาพยนตร์ออกฉายและเผยแพร่ ใบอนุญาตให้ส่งภาพยนตร์ที่จัดฉายออกไปนอกราชอาณาจักร

(2) พิจารณาและดำเนินการในเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจการภาพยนตร์หรือส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ตามที่สภามอบหมาย

(2) จัดทำรายงานผลการดำเนินการประจำปีเสนอต่อสภา

มาตรา 21 คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้ การประชุมของคณะอนุกรรมการให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับสภา

หมวด 3

การฉายภาพยนตร์และการนำออกนอกราชอาณาจักร

มาตรา 22 ผู้ประกอบกิจการฉายภาพยนตร์ต้องจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบกิจการฉายภาพยนตร์

การยื่นคำขอจดทะเบียนในเขตกรุงเทพมหานครให้ยื่นคำขอต่อสภากลาง สำหรับจังหวัดอื่นให้ยื่นคำขอต่อสภาจังหวัด

การขอและการจดทะเบียนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดในข้อบังคับสภา

ผู้ประกอบกิจการฉายภาพยนตร์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับสภา

/มาตรา 23...

มาตรา 23 ภาพยนตร์ที่จะนำออกฉายและสื่อโฆษณาภาพยนตร์ที่จะนำออกใช้ โฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ในสถานมหรสพภาพยนตร์ต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการก่อน การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และลักษณะเครื่องหมายการอนุญาตที่ ประทับหรือประกอบหรือติดกับภาพยนตร์หรือสื่อโฆษณาภาพยนตร์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับสภา

มาตรา 24 ภาพยนตร์และสื่อโฆษณาภาพยนตร์ใดให้คณะกรรมการพิจารณา กำหนดประเภทภาพยนตร์พิจารณาอนุญาตให้ฉายหรือให้ใช้เพื่อการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์หรือไม่ออกใบอนุญาตก็ได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข รวมทั้งค่าตอบแทนในการกำหนดประเภท ภาพยนตร์และสื่อโฆษณาภาพยนตร์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับสภา

มาตรา 25 การฉายภาพยนตร์ในกรณีดังต่อไปนี้ ไม่ต้องได้รับอนุญาต

- (1) ภาพยนตร์ข่าวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หรือรวมทั้งสิ่งโฆษณาข่าวหรือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นด้วย
- (2) ภาพยนตร์ที่ทำขึ้นเพื่อดูเป็นการส่วนตัวภายในครอบครัว โดยมีใช้เพื่อธุรกิจ การค้า
- (3) ภาพยนตร์ที่กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น องค์การของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจทำขึ้น เพื่อเผยแพร่หรือส่งเสริมการดำเนินงานของหน่วยงานนั้น
- (4) ภาพยนตร์หรือสิ่งโฆษณาเพื่อการศึกษาหรือเผยแพร่ความรู้แก่ประชาชนของ สถานศึกษาของทางราชการหรือสถานศึกษาของเอกชนที่ทางราชการรับรอง
- (5) ภาพยนตร์ที่ฉายในงานมหกรรมภาพยนตร์ระหว่างประเทศ ภายใต้การ ส่งเสริมของสภา

มาตรา 26 การส่งภาพยนตร์ที่จัดฉายในโรงมหรสพของไทยออกไปนอกราช อาณาจักรต้องได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการก่อน

/การขอรับ...

การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต ค่าตอบแทนการออกใบอนุญาต และ ลักษณะเครื่องหมายการอนุญาตที่ประทับหรือประกอบหรือติดกับภาพยนตร์ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับสภา

มาตรา 27 ภาพยนตร์ที่จัดฉายในโรงมหรสพของไทยและการนำส่งออกไปนอกราชอาณาจักรในกรณีดังต่อไปนี้ ไม่ต้องมีใบอนุญาต

(1) เป็นภาพยนตร์ที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 25

(2) ภาพยนตร์ของทางราชการหรือเอกชนที่ทางราชการรับรอง ซึ่งมีความประสงค์เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์หรือเพื่อร่วมงานเทศกาลหรือเพื่อการประกวดไปต่างประเทศ

มาตรา 28 ให้คณะกรรมการกำหนดประเภทภาพยนตร์และคำขอรับใบอนุญาต ประกอบกิจการฉายภาพยนตร์ให้แล้วเสร็จภายในเวลาสิบสี่วันนับแต่วันที่ได้รับความขอ

มาตรา 29 การได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการฉายภาพยนตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ทำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตพ้นจากความรับผิดชอบในทางแพ่งหรือทางอาญาอันเกิดจากการฉายภาพยนตร์นั้น

หมวด 4

จรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพเกี่ยวกับกิจการอุตสาหกรรมภาพยนตร์

มาตรา 30 ผู้ประกอบวิชาชีพในสมาคมแต่ละสาขาอาชีพเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์ต้องรักษาจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์ตามที่กำหนดในข้อบังคับสภา

/มาตรา 31...

มาตรา 31 บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายหรือพบการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์ของผู้ประกอบอาชีพในสมาคมแต่ละสาขาอาชีพเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์ มีสิทธิกล่าวหาผู้ก่อให้เกิดความเสียหายนั้น โดยทำเรื่องยื่นต่อสภา

สมาชิกหรือบุคคลอื่นมีสิทธิกล่าวโทษผู้ประกอบอาชีพในสมาคมแต่ละสาขาอาชีพเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์ว่าผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์ โดยแจ้งเรื่องต่อสภา

สิทธิการกล่าวหาตามวรรคหนึ่งหรือสิทธิกล่าวโทษตามวรรคสองสิ้นสุดเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายหรือผู้กล่าวโทษรู้เรื่องการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์ดังกล่าวและรู้ตัวผู้ประพฤติผิด

การถอนเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษที่ได้ยื่นไว้แล้วนั้น ไม่เป็นเหตุให้ระงับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 32 เมื่อสภาได้รับเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษตามมาตรา 31 ให้เสนอเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณโดยไม่ชักช้า

มาตรา 33 ให้สภาแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณ ประกอบด้วยประธานกรรมการจรรยาบรรณคนหนึ่งและกรรมการจรรยาบรรณตามจำนวนที่สภากำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสามคน

กรรมการจรรยาบรรณต้องแต่งตั้งจากบุคคลในสมาคมแต่ละสาขาอาชีพเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์ซึ่งมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (1) เป็นผู้ประกอบอาชีพในสมาคมแต่ละสาขาอาชีพเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์มาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี
- (2) ไม่เคยถูกลงโทษฐานประพฤติผิดจรรยาบรรณ

มาตรา 34 กรรมการจรรยาบรรณมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

กรรมการจรรยาบรรณซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระต้องปฏิบัติหน้าที่ไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการจรรยาบรรณใหม่

มาตรา 35 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการจรรยาบรรณพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 33 วรรคสอง
- (4) สภามีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวน

สมาชิกที่มาประชุม

มาตรา 36 เมื่อตำแหน่งกรรมการจรรยาบรรณว่างลงก่อนครบวาระ ให้สภาดำเนินการแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง เว้นแต่วาระของกรรมการจรรยาบรรณเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน สภาจะไม่ดำเนินการแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

ให้กรรมการจรรยาบรรณซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา 37 คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยกรณีที่มีการกล่าวหาผู้ประกอบอาชีพในสมาคมแต่ละสาขาอาชีพเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์ประพาศติमितจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ

วิธีพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับของสภา

มาตรา 38 คณะกรรมการจรรยาบรรณจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นหรือปฏิบัติกรอย่างใดอย่างหนึ่งแทนคณะกรรมการจรรยาบรรณได้

การปฏิบัติการของคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับสภา

มาตรา 39 ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการจรรยาบรรณ และคณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้ง ให้กรรมการจรรยาบรรณและอนุกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณา

มาตรา 40 ให้ประธานกรรมการจรรยาบรรณมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ พร้อมทั้งส่งสำเนาเรื่องที่ถูกกล่าวหาหรือกล่าวโทษให้ผู้ประกอบอาชีพในสมาคมแต่ละสาขาอาชีพเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์ซึ่งถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันเริ่มพิจารณา

ผู้ถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษมีสิทธิ์ทำคำชี้แจงหรือนำพยานหลักฐานต่าง ๆ ส่งให้คณะกรรมการจรรยาบรรณหรือคณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งจากประธานกรรมการจรรยาบรรณหรือภายในเวลาที่คณะกรรมการจรรยาบรรณกำหนด

มาตรา 41 คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (1) ยกข้อกล่าวหา
- (2) ตักเตือน
- (3) ภาคทัณฑ์
- (4) เพิกถอนการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบกิจการฉายภาพยนตร์ตามมาตรา 22

หมวด 5 การอุทธรณ์

มาตรา 42 ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์ ประกอบด้วยประธานสภาภาพยนตร์แห่งชาติเป็นประธานคณะกรรมการอุทธรณ์ และผู้ทรงคุณวุฒิที่สภาแต่งตั้งอีกจำนวนไม่เกินสี่คน

เจ้าของภาพยนตร์หรือผู้ยื่นคำขอให้คณะกรรมการกำหนดประเภทภาพยนตร์ตามมาตรา 23 หรือ มาตรา 26 และผู้กล่าวหาหรือกล่าวโทษ หรือผู้ถูกกล่าวหาหรือกล่าวโทษตามมาตรา 31 อาจอุทธรณ์ผลการพิจารณาภาพยนตร์ หรือผลการพิจารณาข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการจรรยาบรรณต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง

ให้คณะกรรมการอุทธรณ์พิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จ และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์และคณะกรรมการหรือคณะกรรมการจรรยาบรรณแล้วแต่กรณี ทราบภายในสิบสัปดาห์นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

ในกรณีที่ไม่มีกรอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือในกรณีที่คณะกรรมการอุทธรณ์วินิจฉัยอุทธรณ์เป็นประการใดแล้วให้ถือเป็นที่ยุติ และให้ผู้เกี่ยวข้องปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการจรรยาบรรณหรือคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการอุทธรณ์ แล้วแต่กรณี

หมวด 6 กองทุนสวัสดิการสภาภาพยนตร์

มาตรา 43 ให้จัดตั้ง “กองทุนสวัสดิการสภาภาพยนตร์” ขึ้นในสภา เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนในการส่งเสริมการประกอบอาชีพเกี่ยวกับกิจการอุตสาหกรรมภาพยนตร์ตามวงเงินของสภา

ให้มีคณะผู้บริหารกองทุนประกอบด้วย ประธานกองทุนหนึ่งคน และผู้บริหารกองทุนอีกไม่เกินหกคนซึ่งสภาแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 7 การใช้จ่ายเงินของกองทุนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของสภา

มาตรา 44 ให้กองทุนมีรายได้ดังต่อไปนี้

- (1) อาจจะมาจกเงินอุดหนุนจากรัฐบาล
- (2) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้
- (3) เงินค่าธรรมเนียมเป็ยมตามพระราชบัญญัตินี้ ?
- (4) เงินสมทบตามมาตรา 45
- (5) ดอกเบียและผลประโยชน์อื่น ๆ ของกองทุน

มาตรา 45 ให้ผู้ประกอบกรกกิจการฉายภาพยนตร์หักเงินรายได้ที่ได้จากการฉายภาพยนตร์นำส่งเป็นเงินสมทบเข้ากองทุน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และจำนวนเงินสมทบที่กำหนดในข้อบังคับสภา

หมวด 7 การกำกับดูแล

มาตรา 46 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) กำกับดูแลการดำเนินงานของสภาและการประกอบอาชีพในสมาคมแต่ละสาขาอาชีพเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์
- (2) สั่งเป็นหนังสือให้ประธานสภาหรือสมาชิกชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของสภาและจะให้ส่งเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินงานหรือรายงานการประชุมของสภาก็ได้
- (3) สั่งเป็นหนังสือให้สภาระงับหรือแก้ไขการกระทำใด ๆ ที่ปรากฏว่าขัดต่อกฎหมายหรือข้อบังคับสภา

มาตรา 47 เมื่อปรากฏว่าสภาไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐมนตรีตามมาตรา 46 หรือมีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่าประธานสภาหรือสมาชิกคนหนึ่งคนใดกระทำการอันขัดต่อกฎหมายหรือข้อบังคับของสภา หรือกระทำการอันเป็นการเสื่อมเสียอย่างร้ายแรงแก่สภา ให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ประธานสภาหรือสมาชิกคนนั้นพ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีที่รัฐมนตรีจะมีคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ประกอบอาชีพในสมาคมแต่ละสาขาอาชีพเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์ จำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน เป็นคณะกรรมการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนต้องรีบทำการสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยเร็วแล้วเสนอสำนวนสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ

คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา 48 ในกรณีที่รัฐมนตรีมีคำสั่งตามมาตรา 47 ให้สมาชิกทั้งหมดของสภาพ้นจากตำแหน่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา 7 เท่ากับจำนวนสมาชิกที่จะมีได้ตามมาตรา 6 เป็นกรรมการชั่วคราวแทนสมาชิกที่พ้นจากตำแหน่งในวันเดียวกันกับวันที่รัฐมนตรีมีคำสั่งให้สมาชิกพ้นจากตำแหน่ง

ให้สมาชิกชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติ / ให้กรรมการ... เพื่อให้มีการเลือกสมาชิกใหม่ตามมาตรา 6 และดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รัฐมนตรีมีคำสั่งแต่งตั้งสมาชิกชั่วคราว

เมื่อสมาชิกใหม่เข้ารับหน้าที่แล้ว ให้สมาชิกชั่วคราวซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา 49 เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) ตรวจสอบการประกอบกิจการฉายภาพยนตร์และการทำภาพยนตร์ เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

(2) เข้าไปในสถานมหรสพในระหว่างที่มีการฉายภาพยนตร์เพื่อตรวจสอบการกระทำใดที่อาจเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามที่กำหนดในใบอนุญาต

เมื่อพบการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 22 มาตรา และมาตรา 23 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งระงับการประกอบกิจการฉายภาพยนตร์เป็นการชั่วคราว หรือให้หยุดทำหรือหยุดฉายภาพยนตร์ดังกล่าวได้

มาตรา 50 เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการอาจมอบหมายให้กรรมการหรือบุคคลใดทำการช่วยเหลือการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้

ในการช่วยเหลือการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการนั้นเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย โดยอนุโลม

มาตรา 51 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ช่วยเหลือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 52 เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด 8 บทกำหนดโทษ

มาตรา 52 ผู้ใดประกอบกิจการฉายภาพยนตร์โดยมิได้จดทะเบียน ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสองแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละสองพันบาทตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติตาม

มาตรา 53 ผู้ใดนำภาพยนตร์ที่ออกฉายหรือส่งภาพยนตร์ที่ฉายแล้วออกไปนอกราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา 54 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการจรรยาบรรณ หรือคณะอนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา 39 หรือมาตรา 49 วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 55 ผู้ใดกระทำความผิดและได้รับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ หากกระทำความผิดในฐานเดียวกันอีกภายในระยะเวลาหนึ่งปีหลังจากการกระทำความผิดครั้งก่อน ต้องระวางโทษเป็นทวีคูณ

มาตรา 56 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษสำหรับความผิดนั้นด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ว่าจนมิได้มีส่วนร่วมหรือรู้เห็นการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

บทเฉพาะกาล

มาตรา 57 คำขออนุญาตฉายภาพยนตร์หรือคำขอนำภาพยนตร์ออกนอกราชอาณาจักรและการอนุญาตกรณีดังกล่าวที่ได้ให้ไว้ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช 2473 ให้ถือว่าเป็นคำขอและการอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม และให้อยู่ในบังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 58 ผู้ใดประกอบกิจการฉายภาพยนตร์อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ต่อนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 59 ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้สมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติเสนอรายชื่อผู้ซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 16 ตามจำนวนที่เห็นสมควรต่อรัฐมนตรีเพื่อแต่งตั้งให้ทำหน้าที่กำหนดประเภทภาพยนตร์เป็นการชั่วคราว จนกว่าคณะกรรมการตามมาตรา 15 จะเข้ารับหน้าที่

มาตรา 60 ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้สมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติเสนอรายชื่อผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับกิจการอุตสาหกรรมภาพยนตร์ ซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 7 ต่อรัฐมนตรีเพื่อแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ดำเนินการให้มีการเลือกผู้ซึ่งจะเป็นกรรมการตามมาตรา 6 และให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งดังกล่าวดำเนินการให้มีการเลือกให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง

มาตรา 61 ให้สภาดำเนินการออกข้อบังคับตามมาตรา 24 วรรคสอง ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการออกข้อบังคับดังกล่าวให้มีให้นำบทบัญญัติตามมาตรา 24 วรรคสองมาใช้บังคับ

เจ้าหน้าที่สำนักกรรมการ ๒

กลุ่มงานคณะกรรมการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สภาผู้แทนราษฎร

๑. นางสาวรัชณี อังตระกูล

๒. นายบำรุง พันธุ์อุบล

๓. นางเยาวลักษณ์ วัตงาม

๔. นายสุนทร คงปาน

๕. นายพิสุทธิ ภูทองโปร่ง

๖. นางนงนุช ศิลธร

๗. นางอุไรพร ตะก้อง

๘. นายทศพล วงศ์ทอง

๙. นางสาวนุชจรี ชาวแกลง

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๒

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการ
การศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

วิทยากร ๔

นิติกร ๓

นิติกร ๓

เจ้าหน้าที่ธุรการ ๔

เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๓

คณะทำงานในคณะกรรมการ

คณะทำงานในคณะกรรมการ

“ภาพยนตร์” คั่นเองส่องส่องโลกของคน
ยากจนร่ำรวยสุขทุกข์ดี
โลกธรรมนำหลายรสบทหนัก
แจ้งประจักษ์จากชีวิตลงบนจออยู่@โลก